

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

LETO XV

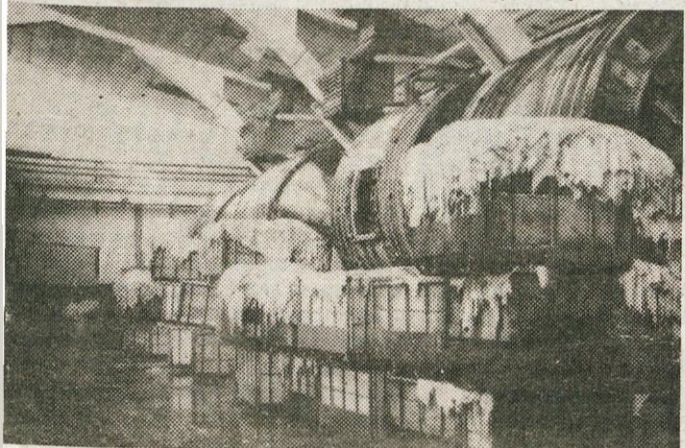
ŠTEVILKA 140

JANUAR
1987

Usnjarji zaslužili z izvozom 38 milijonov dolarjev

Pred leti zastavljena jasna strategija, da morajo čim več usnja in usnjenih izdelkov prodati na zunanji konvertibilni trg. Industriji usnja v sedanjih težkih gospodarskih razmerah obrestuje, saj so tudi lansko poslovno leto zelo uspešno zaključili. Tako so lani na konvertibilni trg izvozili za 38 milijonov dolarjev svojih izdelkov. Z dobrim delom in poslovanjem pa so lani ustvarili 80 milijard dinarjev celotnega prihodka. Za letošnje leto pa načrtujejo preko sto milijard dinarjev prihodka, izvoz pa naj bi po predvidevanjih znašal preko 40 milijard dolarjev.

Samo v največjem tozdu, v Usnjarni, so lani izdelali štiri in pol milijona kvadratnih metrov usnja, 280 tisoč kvadratnih metrov usnja pa so predelali v lastni konfekciji, nadaljnjih 500 tisoč kvadratnih metrov usnja pa so predelali njihovi kooperantje. Tako so

Lani so v Usnjarni pridelali več kot 13 tisoč ton surovih kož.

Prej kar okoli 20 odstotkov celotne proizvodnje finalizirali v konfekciji.

Že sedaj so na svetovnem trgu znani po kvalitetnih izdelkih in tudi za vnaprej je njihovo glavno vodilo samo kvaliteta. Če pa hočejo delati dobro usnje, morajo kupovati dobre kože. Teh pa na domačem trgu praktično ni. Tako surovine kupujejo največ v ZDA, na Japonskem, v Sovjetski zvezi, v Nemški demokratični republiki in še drugje, plačati pa jih morajo po najvišjih svetovnih cenah. Zaradi oddaljenosti dobaviteljev pa morajo kože kupovati na zalogo, kar pravi to močno obremenjuje njihovo finančno poslovanje.

Kako dosegajo tako dobre poslovne uspehe. Nedvomno z modernizacijo proizvodnje, s strokovnostjo in delovno ter poslovno disciplino. Tudi za vnaprej si postavljajo takšno strategijo, saj bodo le tako lahko konkurenčni na svetovnem trgu. Nenehno razmišljajo o modernizaciji in avtomatizaciji proizvodnih postopkov, vse več usnja bodo finalizirali v lastni konfekciji, s samo modernejšo tehnologijo, ki že pri obratovanju odstrani večino škodljivih snovi — to so tako imenovani eko sodi, ki jih sedaj uvajajo v proizvodnji — pa se še povečuje skrb za ekologijo.

Ravno na področju ekologije pa so v zadnjem času storili že veliko. Sredi Usnjarne deluje moderna čistilna naprava, ki iz odpadnih voda odstrani okoli 60 odstotkov nevarnih snovi.

V zadnjih letih so največ vlagali v modernizacijo strojne opreme, če pa hočejo vztrajati na začetni poti po povečevanju in izboljševanju proizvodnje se bodo morali tudi prostorsko razširiti, zato že pripravljajo načrte, ki naj bi jih postopoma uresničili v naslednjih letih.

Naš častni občan, narodni heroj Tone Vidmar-Luka je pred kratkim slavil visok življenjski jubilej. Ob 70 letnici so mu na sprejemu v prostorih družbene prehrane IUV v imenu skupščine občine, družbenopolitičnih organizacij in občanov Vrhnike izrekli priskrbo voščilnico in mu zaželeli še vrsto zdravih let.

Spomladi nadaljevanje gradnje vodovoda

Zima je malo prehitela tudi izvajalce gradnje cevovodov k rezervoarjema v Borovnici in na Logu. Na Zavodu za načrtovanje so nam povedali, da sta rezervoarja končana, cevovoda položena, zmanjkalo pa je časa za zasutje cevovodov, ki jih bo izvajalec teh del, to je IGP Hidrogradnje zasul takoj ko bodo ugodne vremenske razmere. Cevovod od Robove do Stare Vrhnike, ki ga je delalo naše Komunalno podjetje pa je že povsem končan. H koncu gredo tudi dela na novem vodnjaku VB-6.

Že pred zimo je SGP Gradišče iz Cerknice že začelo z gradbe-

nimi deli na takoimenovani »visoki coni« v Dragomeru.

Za rekonstrukcijo cevovodov Sinja gorica-Sčetinarna, v Borovnici za cevovod Hrib-Matilda, za vodohrama v Podlipi in Ligojni in za cevovod na Logu je že narejena potrebna tehnična dokumentacija. In po takšnem vrstnem redu naj bi spomladi stekla tudi gradbena dela.

V teh dneh pa bodo izbrali tudi projektanta za območje Dol-Laze in Partizanski klanec in računajo, da bodo projekti narejeni do sredine leta.

Nabavljen in tudi plačan je že material za cevovoda v Borovnici in Sinji gorici.

Izvršni svet v delovnih organizacijah

Že dve seji izvršnega sveta sta bili v delovnih organizacijah. Tako se je izvršni svet že sestel v Liku in Industriji usnja. Člani izvršnega sveta se tako neposredno seznanjajo z aktualnimi vprašanji posamezne delovne organizacije ali tozda.

Tako člani IS neposredno seznanijo s proizvodnjo in z aktualnimi nalogami, uspehi in problemi posamezne delovne organizacije. Naslednjč se bodo sešli v Kovinarski.

SMUČARSKI TEK

Občinsko prvenstvo v smučarskih tekih bo v soboto, 14. 2. 1987 s pričetkom ob 15.00 uri pri Zadržnem domu na Stari Vrhniki.

Prijave na startu.

Proga bo dolga 3 km za mlajše kategorije oziroma 6 km za starejše.

Vabita ZTKO Vrhnika in ŠD Povž Stara Vrhnika

Vidasil!?

V zadnjih dneh je bilo prelitega veliko črnila o vidasilu. Po nagradi na razstavi v Bruslju za izum tega termoizolacijskega materiala je kar naenkrat izbruhnila evforična poplava raznoraznih »informacij«, takšnih ki govore samo o superlativih o tem novem materialu, do skeptičnih mnenj, ko se je zvedelo, da je v vidasilu tudi škodljivi azbest. Naš nameni ni pisati o tem, to prepustimo strokovnjakom. Pišemo zato, ker je Vrhnika neposredno povezana tako z »nastajanjem« tega novega termoizolacijskega materiala in tudi zato, ker obstaja možnost, da Avtotehna zgradi tovarno vidasila na Vrhniki, v opekarni.

Kmalu zatem, ko se je Nova tozda Avtotehne pred dvema ali tremi leti odločila za sodelovanje z izumiteljico Vido Popovič in za gradnjo »pilotne tovarne« v Levšičih pri Gornjem Milanovcu, so angažirali tudi tri vrhničane, Janeza Zupančiča, Slavka Bo-

Na predstavitvi vidasila na Vrhniki je prevladal občutek, da v Avtotehni vestno načrtujejo, da se obnašajo poslovno in da jim je prevelika poplava raznoraznih informacij prej škodila kot koristila.

gataja in Toneta Voljča, ki so bili pri nastajanju vidasila praktično vseskozi zraven.

»Predlanskim pred novim letom smo začeli. Pogledat sem šel nastajajočo malo tovarnico in odločil sem se, da bom pomagal oziroma delal tam. Nato sta se odločila še Voljč in Bogataj, ki sta preje delala v vrhniški opekarni in skupaj smo bili nekakšna »tehnična« pomoč Popovičevi s katero smo res dobro sodelovali. Stanovali smo zraven »fabrike« tako, da smo bili praktično rioč in dan v tovarni. Že 19. decembra 1985 leta smo napravili prvi preizkus in že tedaj je bil ta material tak kot je sedaj, ko pilotna tovarnica že kar dobro obratuje,« pripoveduje Janez Zupančič in dodaja, da ne dvomi v izumiteljico in da je prepričan, da bo ta material še izboljšala.

Že takrat so v Avtotehni razmišljali kako bi čimhitreje in čim ceneje postavili veliko tovarno za proizvodnjo vidasila, zato so pričeli pogovore z Industrijo usnja o možnostih, da nastane ta tovarna v prostorih vrhniške opekarni, ki je pred nekaj leti prenehala izdelovati opeko.

Na predstavitvi vidasila na Vrhniki, ki je bilo sredi januarja letos v IUV je generalni direktor Avtotehne Boris Perko pove-

(Nadaljevanje na 2. strani)

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA IN PRIZNANJA SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA

RAZPISUJE

na podlagi 16. člena Odloka o podeljevanju priznanj občine Vrhnika

PRIZNANJE OBČINE VRHNIKA

»Plaketa pisatelja Ivana Cankarja«

za leto 1987

Razpisni pogoji in navodila za oblikovanje ter dostavo predlogov:

Plaketo pisatelja Ivana Cankarja bo občinska skupščina podelila za dosežke trajnejšega pomena na področju gospodarstva, družbenih in drugih dejavnosti in sicer:

- za dosežke in uspehe pri razvoju in realizaciji dolgoročnih, srednjeročnih in letnih načrtov razvoja občine in organizacij združenega dela s področja gospodarstva, če so ti dosežki odločilno vplivali na izboljšanje samoupravnih in medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu, na povečanje uspešnosti gospodarjenja organizacij združenega dela ter na ureditev njihovih razvojnih rezultatov;
- za posebne uspehe pri razvoju samoupravnih odnosov na področju družbenih dejavnosti ter splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, če so ti uspehi bistveno vplivali na izboljšanje dela posamezne panoge ali področja dejavnosti organizacij združenega dela, družbenopolitičnih in družbenih organizacij, društev ter ostalih samoupravnih organizacij in skupnosti.

Priznanje lahko prejmejo: organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije, društva ter posamezni delovni ljudje in občani.

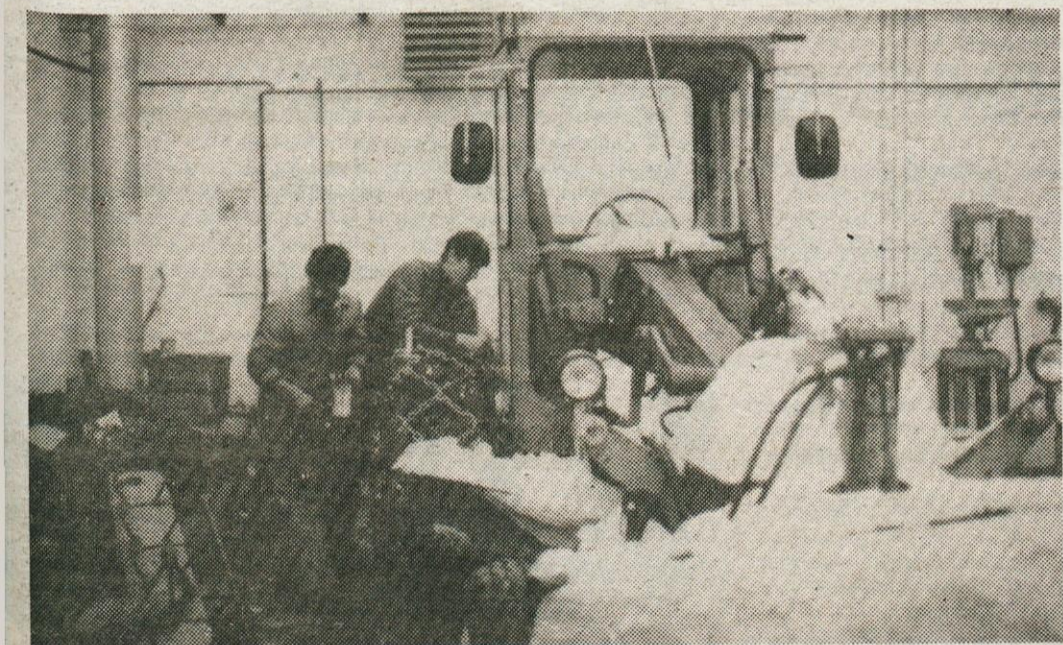
Kandidata za priznanje lahko predlagajo: organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, družbene organizacije in društva in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter posamezni delovni ljudje in občani.

Predlog za podelitev mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega ga predlagajo in podrobne podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo ter oceno uspešnosti dela kandidata.

Pismene predloge za priznanje je treba poslati najkasneje do 15. marca 1987 na naslov:

Komisija za odlikovanja in priznanja Skupščine občine Vrhnika, Tržaška cesta 1.

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA
IN PRIZNANJA SO VRHNIKA

Letošnja zima nam jo je kar dobro zagodla. Komunalci so imeli polne roke dela, da so sčistili poti. Pet dni in noči so bili praktično skozi na delu. Premagavala jih je utrujenost, za nameček pa se jim je pokvarilo še nekaj strojev, ki so jih skupaj z mehaniki kar hitro popravili.

Vidasil?!

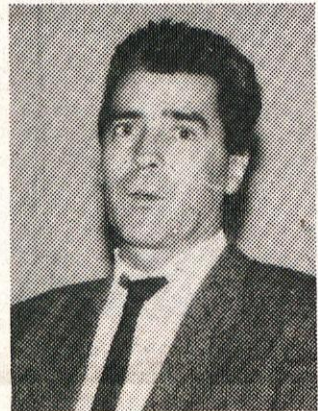
(Nadaljevanje s 1. strani.)

dal, da si je Avtothema v dogovoru z izumiteljico zagotovila tri pomembne pravice: izključno pravico do trženja po svetu, torej prodajo vsega v Jugoslaviji proizvedenega vidasila, pravico graditve ene tovarne in pravico vlaganja v katerikoli tovarni vidasila v Jugoslaviji.

Slavko Bogataj, Tine Voljč in Janez Zupancič so sodelovali pri nastajanju vidasila v poskusni tovarni.

»Možnost gradnje smo videli tudi v vrhniški opekarni, čeprav imamo v zadnjem času kar precej ponudb tudi od drugih. V teku so postopki za pridobitev vseh potrebnih soglasij in atestov, računamo pa, da bi s postavitvijo tovarne morali pričeti konec letošnjega leta. Dogovarjamo se z Industrijo usnja, ki bo prispevala opekarno, z Likom, Kovinarsko in nekim tujim partnerjem za sovlaganje za to tovarno«, je poudaril Boris Perko. Imenovali so tudi strokovno ekipo, ki pripravlja vse potrebne elaborate; v tem strokovnem štabu je kot strokovni sodelavec tudi Janez Prebil član vrhniškega izvršnega sveta. Načrtujejo, da bi v novi tovarni s približno sto zaposlenimi izdelali 30 tisoč kubičnih metrov vidasila.

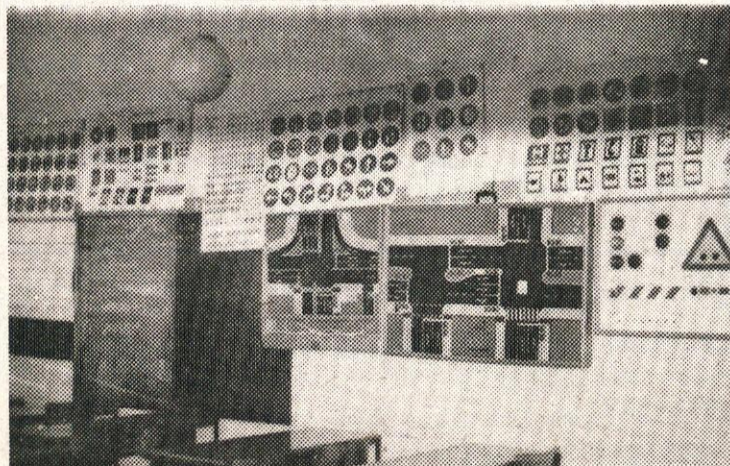

Boris Perko, generalni direktor Avtothema: Pametno in hitro moramo delati in čim prej začeti s trženjem.

Janez Prebil, sodelavec v strokovnem timu: Mislim, da je tehnološki proces takšen, da ni nevarnosti za ekologijo.

Precej je bilo tudi pomislekov glede ekološke čistosti same tehnologije in azbesta v samem vidasilu. Tudi tu so mnenja še deljiva, ki jih bodo morali opredeliti strokovnjaki. »Preden pa se v naši občini dokončno odločimo ali bomo v proizvodnjo vidasila šli ali ne, moramo od vseh pristojnih dobiti stodo odstotna zagotovila, da sama proizvodnja ne bo onesnaževala okolja. Če teh zagotovil ne bo mislim, da nihče, tudi izvršni svet, ne bo imel pravice, da bi postavitev tovarne še naprej podpirali,« je menil predsednik našega izvršnega sveta Peter Petkovšek.

Moderno opremljeni kabinet v šoli bodo uporabljali tudi učenci pri prometni vzgoji.

AMD v novi učilnici

Odslej bo imelo naše Avto moto društvo vse tečaje za voznike motornih vozil v učilnici v Cankarjevi šoli, ki so jo opremili v ta namen. To pa je tudi koristna novost za učence te osnovne šole saj bodo v tem moderno opremljenem kabinetu imeli prometni krožek.

Sicer pa tudi drugače v AMD ne stoji križem rok. Imeli so tečaj za voznike koles z motorjem, ki ga je obiskovalo 50 učencev; ta tečaj pa je stal 1500 dinarjev. Sporočajo tudi, da lahko vsi člani njihovega društva pridejo vsako sredo ob 16. uri na »testiranje« o cestno prometnih predpisih. Vseh članov je okoli 500. V svoje vrste pa vabijo še ostale voznike in tudi bodoče voznike.

Imajo 6 vozil za učenje vožnje (1 jugo, 128 in štiri fičke), kupili pa bodo še dva in tako bodo še skrajšali čakalno dobo »na vožnjo«, ki je sedaj tri mesece (v Ljubljani je sedem mesecev). Lani so imeli tečaj za traktoriste v Borovnici, če bo dovolj zanimanja ga bodo organizirali tudi letos.

Plakete prosvetnim delavcem

Ob dnevu Prosvetnih delavcev, 12. decembru so štirje prosvetni delavci in eno društvo, prejeli Plakete Občinske izobraževalne skupnosti za dosežene uspehe na vzgojnoizobraževalnem področju v naši občini. Plakete so prejeli:

STANE NOVAČAN — upokojeni ravnatelj OŠ Borovnica

Stane Novačan je bil učitelj in dolgoletni ravnatelj na OŠ Borovnica. Njegovo delo je bilo ves čas vtakno v dograjevanje vzgojnoizobraževalnega procesa na osnovni šoli, ki je močno odvisno od ustreznih materialnih pogojev. Zato je odločilno prispeval k izgradnji prizidka osnovne šole in nenehnemu dopolnjevanju zbirke učil in učnih pripomočkov. Nič manjši ni njegov prispevek na področju kulturne dejavnosti na šoli in v širšem družbenem okolju. Bogate pedagoške izkušnje je prenašal kot družbenopolitični delavec tudi v OIS, ZS, občinsko skupščino in krajevno skupnost.

IVANKA PETELIN — vzgojiteljica predšolskih otrok v VVO Vrhniku enota Breg

Ivanka Petelin izhaja iz prvih vrst poklicnih vzgojiteljic, ki so v najtežjih razmerah začele uvajati družbeno varstvo predšolskih otrok. S svojim zavzetim delom je kot vzgojiteljica vseh 30 let uspešno povezovala strokovna znanja s spoznanji razvojnih potreb otroka in družine. Njeno delo presega okvire VVO, saj je soavtor priročnika »Metodične enote za pripravo otrok na šolo«. Bogate izkušnje prenaša ves čas kot mentorica tudi na mlajše vzgojiteljice.

ANICA PODOBNIK — upokojena učiteljica v oddelkih s prilagojenim programom na OŠ Ivan Cankar

Anica Podobnik je svoje življenjsko delo povezala s problemi otrok, ki jim je še posebej potrebna strokovna in družbena skrb za vključitev v normalno življenje. Pri svojem pedagoškem delu je uporabljala najsodob-

nejše metode, sama pripravljala in zbiral didaktično gradivo, ter se strokovno izpopolnjevala na področju specialne pedagogike. Z bogatimi delovnimi izkušnjami je prispevala k oblikovanju homogenega pedagoškega kolektiva, ki tudi po njenem odhodu v pokoj uspešno nadaljuje zahtevno in odgovorno delo s to populacijo učencev.

JANEZ SMRTNIK — učitelj na OŠ Ivan Cankar Vrhniku

Janez Smrtnik, dolgoletni učitelj razrednega pouka, je med najzaslužnejšimi vsestransko aktivnimi pedagoškimi delavci na OŠ Ivan Cankar. Zaradi strokovnih in organizacijskih sposobnosti mu je bilo v tem času zaupano tudi delo pomočnika ravnatelja. Njegovo pedagoško delo je prežeto z osebno zavzetostjo, ki se kaže v skrbni za uporabo najsodobnejših didaktičnih metod in pripomočkov. Posebej ga odlikuje skrb za vzgojno komponento pouka, ki se nenehno aktualizira s potrebami in zahtevami širšega družbenega okolja zlasti na področju ohranjanja in razvijanja tradicij NOV in varstva okolja. Ob zahtevnem in obsežnem pedagoškem delu opravlja tudi številne naloge v družbenopolitičnih organizacijah in skupnostih ter samoupravnih organih šole.

MLADINSKI ODESEK PLANINSKEGA DRUŠTVA VRHNIKA

Povezovanje šole z okoljem je nepogrešljiva sestavina vzgojnoizobraževalnih smotrov osnovne šole. To povezovanje mora biti obojestransko in v teh prizadevanjih beleži OŠ Ivan Cankar najdaljše uspešno sodelovanje z MO PD Vrhniku. Razvijanje interesov mladih na področju spoznavanja in varovanja naravne dediščine je najspešnejše v neposrednem stiku z naravo, ki pa ga pri rednem pouku pogosto ne moremo uresničevati v zaželenem obsegu. Prav program dela MO PD je s svojimi večletnimi načrtnimi predavanji, planinsko šolo, izleti in planinskimi tabori v največji meri prispeval k vzgoji mladih ljubiteljev in varovalcev narave, poznavalcev naravnih danosti, v primeru izrednih razmer in oblikovanju drobnih tovariških odnosov.

Poročilo sveta KS Log

VODOVOD: Najresnejši in najbolj pereč problem v našem mandatnem obdobju za Log je bila preskrba z vodo. Kar spomnimo se leta 1985, ko smo bili dva meseca brez vode, kar je povzročilo skoraj politični problem. Razformirala sta se dva odbora, dokler nam ni uspelo ustanoviti tak odbor, ki še danes uspešno deluje:

- zamenjali smo približno 1000m dotrajenih cevi (Jordanov kot 200m, Mole 650m in Log vas 150m),
- redno vzdrževali obstoječa zajetja in uredili dve novi zajetji (Ipavci)
- vzdrževali strojno opremo v Lesnem Brdu,
- redno pobirali vodarino ter pričeli s hišnimi pregledi števecv in jih tudi zamenjavali,
- s KP Vrhniku smo izvedli začasn priključek na vrhniško omrežje, ki ga po potrebi uporabljamo, tako da je bila naša oskrba z vodo v letu 1986 najboljša in najcenejša na področju Vrhniku,
- organizirali redne sanitarne preglede kvalitete vode.

Občinski samoprispevek smo na Logu sprejeli in sedaj bo potrebno realizirati priključek vrhniškega omrežja na loško omrežje, da v primeru pomanjkanja naše vode lahko avtomatično in kontrolirano uporabljamo vrhniško vodo.

POKOPALIŠČE: Naslednji največji problem na Logu je bila izgradnja pokopališča, ki se je že začela v prejšnjem obdobju. Leta 1985 smo že začeli s pokopavanjem. Pokopališče je ograjeno, delno razparcelirano, objekt mrliške vežice v celoti postavljen, ena od vežic je že v celoti urejena. Lokacijska dokumentacija je gotova. Na osnovi sklepa zbora krajanov in obvestila, ki smo vam ga poslali v letu 1982, so skoraj vsi plačali enkratni prispevek din 1500 — v letu 1986. Večina jih je opravila 20 prostovoljnih ur dela ali več. O navedenem obstajajo točni zapiski. Ostalim, ki se niso udeležili akcij, smo poslali položnice, kot nadomestilo za prostovoljno delo, kar je bilo tudi dogovorjeno.

PTT: V letu 1985 nam je uspelo dobiti javno telefonsko govorilnico. Izredne aktivnosti so potekale v zvezi z realizacijo PTT priključkov (600 priključkov) v KS Dragomer, Bevke in Log. PTT odbor smo razširili in okrepili, ker je skoraj desetletno delo na tem področju nekaj krajanov precej izčrpalo. Bilo je veliko sestankov s PTT, s predstavniki SO Vrhniku, s predstavniki vseh treh KS in z interesi.

Poslednjem zboru interesentov so bile aktivnosti naslednje:

- osnutek Samoupravnega sporazuma (SAS) je bil narejen 19/9-86
- sestanek na PTT in pripombe na SAS smo obravnavali 2/10-86
- dokončna verzija SAS-a je bila narejena 7/10-86
- SAS je bil podpisan 14/10-86
- vloga za mnenje banke glede investicij je bila dana 3/10-86
- LB je izdala pozitivno mišljenje 30/10-86
- regionalna komisija je pozitivno rešila vlogo 13/11-86
- delavski svet PTT je izdal pozitivno mnenje 17/11-86
- SDK je izdal potrdilo za denarna sredstva 21/11-86
- gradbeno dovoljenje je bilo izdano s strani SO Vrhniku 26/11-86
- podpis pogodbe med PTT in izvajalcem je bil 28/11-86

Iz navedenega je razvidno, da ni bilo možno začeti del v letu 1986, ker je izvajalec pogojeval izvajanje del s podpisom pogodbe in zavarovanjem pogodbe glede finančnih sredstev. Prve dni decembra smo imeli sestanek z izvajalcem, z željo, da takoj prične delo, vendar zaradi mraza (pokanje plastične ovojnice na kablilih) in trasiranja (spomladi bi morali ponovno trasirati) se je izvajalec pogodbeno obvezal pričeti dela po 15. 3. 1987, pri čemer mora dela zaključiti do konca meseca maja, za kar zagotavlja dokončno ceno. Na izrecno vprašanje, iz poročila je razvidno, da bi bilo nesmiselno organizirati zbor interesentov, ker se je situacija sproti spreminjala in dograjevala. Vmes je potekala akcija zbiranja denarja, o čemer je bilo napravljeno posebno poročilo.

Ostale informacije bodo izrečene na prvem zboru interesentov.

OSTALE AKTIVNOSTI:

ADAPTACIJA TVD PARTIZAN: TVD Partizan smo popolnoma na novo postavili in ga spravili pod streho, pri čemer je treba omeniti, da nam za nadaljnja dela primanjkuje finančnih sredstev.

II. FAZA ASFALTIRANJA: V letu 1982 smo začeli in končali II. fazo asfaltiranja (približno 1500 dolžinskih metrov cestišč v Jordanovem kotu, Rosovžu, na Barju in Logu — vas).

CESTA NA BREG: Dolgoletni problem glede pristopa do hiš na področju Ceste na Breg, smo dokončno uredili, cesta je zgrajena, en del je asfaltiran.

POSTAJALIŠČA: V letu 1983 smo popravili in prebarvali vsa postajališča in pri trgovini na Molah uredili pešpot.

Dvakrat smo posredovali glede svetlobne označbe prehoda za pešce pred šolo, ker je bil semafor poškodovan.

PIREDITVE: Kar tri leta zapovrstjo nam je uspelo organizirati »Ta veseli dan na Logu«. Obisk je bil izreden, kar kaže na zanimanje krajanov.

Vsako leto je bilo organizirano »Martinovanje«.

SLO: Dokaj tekoče smo reševali vso problematiko v zvezi s SLO, kar se je izkazalo tudi ob zadnji mobilizaciji, ki je bila na Logu uspešna.

SREDNJEROČNI PLAN: Srednjeročni plan smo izdelali in ga uskladjali s strokovnimi službami SO Vrhniku.

REDNO ZIMSKO VZDRŽEVANJE CEST: (Ne pozabimo na dejstvo, da se pluzenje ne more povsod začeti ob istem času, obstajajo časovni zamiki in zaradi tega bodo imeli določeni kraji pripombe.)

— Pridobitev soglasja za otroško igrišče v Jordanovem kotu. Obenem smo finančno prispevali za obstoječe otroško igrišče v vrtcu.

Poleg navedenega smo sproti reševali tekočo problematiko, ki zadeva kraje in svet KS.

Ob tej priložnosti moramo navesti tudi, kaj nismo naredili:

- Log še danes nima prostorske ureditve.
- Gasilski dom, njegovo uporabo, hišni red, dežurstva oziroma uradnih ur s strani Sveta KS nismo organizirali.
- Naše športno igrišče pravno še ni urejeno.
- Cesta do osnovne šole (tako z loške kot z dragomerske strani) še ni asfaltirana.

— V zvezi z razširitvijo trgovine (njenih kapacitet) nismo nič napravili.

— Kanalizacija v Jordanovem kotu še ni prevzeta s strani upravljalca.

— Nismo organizirali zadnjega spomladanskega čiščenja na Logu itd.

Kar smo napravili, je nedvomno plod vsestranske dejavnosti vseh organizacij in DPO na Logu, kot je tudi nesporno, da je bilo dosti že začeto v prejšnjem mandatnem obdobju in smo v našem obdobju z delom samo nadaljevali.

Pri ocenjevanju uspešnosti našega dela je prav tako potrebno poudariti, da so bile vse aktivnosti opravljene prostovoljno, neprofesionalno, ker Log nima niti tajnika KS. Zaradi tega je večkrat občutili pomanjkanje informacij, ki bi verjetno pripomogle do večje organiziranosti ostalih.

Ne pozabimo tudi na dejstvo, da je KS Log v letu 1986 prejel samo 600.000 din sredstev za delegatsko delovanje in da je z letom 1982 prenehal loški samoprispevek.

Vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri aktivnostih na Logu, se zahvaljujemo ostalim pa priporočamo in jih vabimo, da prisločijo na pomoč v prihodnosti, ker se moramo zavedati, da bo naša okolje naša udobnost in zadovoljstvo tako kot si ga bomo sami uredili.

Predsednik Sveta KS
Miro Bruma

Povžarjem zmanjkalo časa

Spet smo na začetku leta. Ko se oziramo nazaj in ugotavljamo, da nam je za marsikaj, kar bi lahko postorili zmanjkalo časa, tako doma kot v sami krajevni skupnosti.

Lani v začetku leta smo si tudi KS Stara Vrhniku zastavili plan, ki naj bi ga realizirali v minulnem letu. Sedaj lahko ugotavljamo, da smo ga nekaj izvršili, tekom leta pa se je pojavil tudi marsikateri neplaniran problem. Že v začetku leta je bila lopa skoraj podrt. Za silo smo jo podprli in tako je dočakala poletje, da je bila zavarovalnica pripravljena plačati škodo. No, nekaj hude krvi je bilo med mlatici, češ, da ne bo kje mlatic. Kljub temu so lahko mlatic. Za lopo je bilo planirano, da se zgradi igrišče. Kar se prostovoljnega dela tiče, je le-to bilo realizirano, predvsem so bili pridni najmlajši. Krajevna skupnost je svoje naredila, tudi občinska telesno kulturna skupnost je zagotovila denar za asfaltiranje, vleče pa nas izvajalec del, ki je sredstva že prejel (SCT). Upamo, da bo spomladi obljubo izpolnil.

V letu 1986 je bilo zlasti aktivno novo ustanovljeno športno društvo »Povž«, saj je poleg »Kurena« organiziralo še tri občinske telesno kulturne prireditve: občinsko prvenstvo v smučarskih tehnik in republiško znani prireditvi »Gozdni tek Ulovka« in »Tek z rokami na Ulovko«.

Na komunalnem področju nekaj novih akcij ni bilo planiranih (razen rekonstrukcije vodovoda na Stara Vrhniku). Izvedena so bila redna vzdrževalna dela, kot je nasipanje cest (pa še to nekaterim krajanom ni pogodu).

Ob vsem tem so se dogajale še druge večje in manjše aktivnosti na vasi, ki jih ne bi posebej izpostavljali.

Leto je naokoli, tako ali tako. Kar smo lahko opravili do prvega snega smo. Zadnje probleme pa je povzročil prav sneg. Ko je sredi decembra zapadel je povzročil pravi »kaos« na vasi. Pa ne zaradi snega samega. Zaradi oranja. Ko »Škupnika« ni bilo s plugom na vas, so brihtne glave vse vprek modrovala, češ »gnila je ta naša krajevna skupnost. Še lansko oranje mu niso plačali.« Še marsikaj podobnega je bilo izrečeno. Kaj pa »Škupnik«? »Ja, dobil sem plačano v aprilu, ko sem dal račun. Oral pa ne bom več. Pa ne zaradi denarja, zaradi ljudi na vasi.«

Iz Povžarja

Sredi Vrhniku, zraven trafike smo dobili lep in prijeten lokal. Cvetličar Janez Rupnik je odprl novo cvetličarno, ki je dobro založena.

Novo strelišče

Od lanskega dneva JLA je vojašnica Ivan Cankar na Vrhniki bogatejša za nov objekt. Sami so zgradili moderno avtomatsko strelišče za zračno orožje z desetimi strelskimi mesti. Nov objekt bo obogatil pouk streljanja, strelci iz te vojašnice pa so ga veseli tudi zato, ker se bodo zdaj še lažje pripravljali in obdržali formo za nastope na prvenstvih Ljubljanskega armadnega območja. Pričakujejo pa seveda še tesnejše sodelovanje s strelskimi družinami in sekcijami.

Najzaslužnejši za izgradnjo tega modernega objekta so vojaki: Nenad Hren, Miran Selinšek, Josip Horvat, Dubravko Brajković, Janez Rakuš, Jakob Dobrovoljc, ki dela v JLA in starešina Srdjan Bajić.

M. ARSIĆ

NAJBOLJŠI VOJAŠKI KLUB NA LJUBLJANSKEM ARMADNEM OBMOČJU

Vojaški klub s petimi »zvezdicami«

Vojaški klub iz vojašnice Ivan Cankar na Vrhniki je bil ob lanskem 22. decembru spet proglašen za najboljšega, saj je bil ponovno najboljši — kot že leto prej.

Starešina Vlado Nikolić je načelnik od leta 1972. Klub je v teh štirinajstih letih dosegal lepe rezultate. Vedno je bil v samem vrhu na našem armadnem območju, sedaj pa je dobil že tudi pet »zvezdic« najboljšega. Vlado Nikolić meni, da je preteklost zato, da si jo zapomnimo, motiv pa je sedanjost in čas, ki prihaja. »Pripadnikom naše enote bi radi ponudili vsebinsko bogat kulturni program, zato ga je treba temeljito in dolgoročno planirati. Nismo sužnji določenih ustaljenih shem. Skušamo se prilagajati in vsakemu posamezniku ponuditi kar najbolj aktivno sodelovanje. Ponosni smo na amaterske kulturne stvaritve naših vojakov, starešin in oseb, ki delajo pri nas.«

Prav na področju kulturnega ustvarjanja pa ima vojaški klub, ki ga vodi Vlado Nikolić, bogate izkušnje. Originalnost idej je bila pozitivno ocenjena tudi na posvetovanju kulturnih animatorjev našega armadnega območja.

Vlado Nikolić

»Ko mladi vojaki pridejo v našo enoto, izpolnijo vprašalnik, kjer so navedene želje, zanimanja, even-

tuelne aktivnosti v kulturno-umetniških društvih pred vstopom v JLA, pa tudi predlogi in sugestije. Po takih izčrpnih informacijah so naše avdicije vedno dobro obiskane, med mladimi vojaki pa najdemo dobre kulturne ustvarjalce.«

Vlado Nikolić pa poudarja, da teh rezultatov ne bi bilo brez podpore in pomoči poveljstva, še zlasti starešine Rifata Šehovića. Pomagajo tudi komandirji enot, vedno več pa je tudi mladih starešin, ki se aktivno vključujejo v kulturna dogajanja.

Pregled aktivnosti vojaškega kluba nam daje naslednje podatke: vsak teden je ena prireditev, vsak drugi dan filmska predstava, zabeleženih je 14 prikazov kulturnega delovanja, 23 plesov in tovariških večerov, 8 pogovorov, 6 predavanj, 8 obiskov delovnih organizacij in zgodovinskih spomenikov, 6 koncertov narodne in zabavne glasbe... Izdajajo tudi mesečnik Čelična — jeklena pest, če pa je enota na terenu, izhaja vsak dan kot informativni list. Lansko leto je izšlo 56 števil.

Ko smo se začeli pogovarjati o sodelovanju s sorodnimi organizacijami na terenu, je bil naš sogovornik kratak: »Dovolj je pogledati priznanja in darila v naših vitrinah.« Spisek je kar dolg. Pa vendar povejmo nekaj

razglasna postaja. Najboljša je glasbena sekcija. Svojo visoko kvaliteto je pokazala tudi v novoletni noči, ko je v Domu JLA zabavala goste.

Knjižnica je ena od bolj obiskanih točk vojnega kluba. Ima blizu 10 tisoč knjig s skoraj vsemi najnovejšimi izdajami domačih in svetovnih pisateljev. Nekaj čez 500 bralcev je v preteklem letu prebralo blizu 4350 knjig. V knjigi vtisov najdemo besede o kvaliteti in izboru ponujenih knjig.

V isti hiši je tudi spominska soba enote. Tu najdemo dokumente, fotografije, prikazana je bojna pot enote od njene ustanovitve do zaključnih operacij za osvoboditev, tam pa so tudi skulpture priznanega umetnika in kiparja Toneta Svetine.

Prostor nam ne dovoljuje, da bi vam predstavili še kaj. Veliko je še drobnih stvari, ki dopolnjujejo mozaik delovanja vojaškega kluba iz vojašnice Ivan Cankar. Kljub temu pa naštejmo posameznike, ki so kakor koli pripomogli k ugledu kluba. To so najprej Milomir Licić, Radoslav Rakić, Radomir Rosić, Marjan Ravšić, Stojan Ignjatović, Ljupko Raić, vojaki Aleksander Červek, Željko Bilbija, Martin Rihtar, Zoran Filipović, Srdjan Prtljaga, Janko Petraš.

»Prvo mesto moramo obdržati,« pravi na koncu našega pogovora na-

V knjižnici je blizu deset tisoč knjig domačih in tujih avtorjev

ter organizacij: osnovne šole z Vrhnike, iz Borovnice, Horjula, Brezovice, iz Dekanov, Sežane, krajevne konference ZSMS iz Vrhnike in Litije, Dom JLA z Vrhnike, vojašnica Ignac Voljić—Fric, ZKO Vrhnika itd.

V okviru vojaškega kluba deluje nekaj sekcij, ki dosegajo lepe rezultate. Te so: likovna, recitatorska, dramska, glasbena, folklorna in dopisniška sekcija, vojaška univerza in

čelnik najboljšega vojaškega kluba Ljubljanskega armadnega območja. »Upamo, da bomo z dobrim delom in s sodelovanjem vseh pripadnikov naše enote tako nadaljevali in rezultati bodo prišli sami. Naša obveznost je, nuditi vsebinsko bogato kulturno življenje našim enotam. Ne smemo pozabiti, da je to eden od pomembnih elementov bojne pripravljenosti.«

M. ARSIĆ

V domu JLA

TEČAJI:

V mesecu februarju Dom JLA organizira amaterski foto tečaj. Vse zainteresirane vabimo, da se do 15. februarja prijavijo v domu JLA.

RAZSTAVA ROČNIH DEL:

Ob 8. marcu — dnevu žena organizira sekcija za družbeno aktivnost žena, ki deluje v sklopu doma JLA, letos že IX. tradicionalno razstavo ročnih del.

Vljudo naprošamo vse zainteresirane, ki se poklicno ali pa v prostem času ukvarjajo s pletenjem, kvačkanjem, izdelovanjem gobelinov, tapiserij, makrameja ali podobnim, le da preveč ne odstopa od zaželenih vrst, naj svoje izdelke prinesejo v DOM JLA Vrhnika od 14. do 20. februarja 1987 vsak dan od 8. do 20. ure. Otvoritev razstave bo 24. februarja ob 18. uri. Razstava bo odprta do 3. marca 1987.

Svoje izdelke boste lahko prevzeli po končani razstavi od 3. 3. do 10. 3. vsak dan od 8. do 20. ure.

Zaželjena je čim večja udeležba. Pričakujemo vas v Domu JLA.

PIRREDITVE:

V petek, 6. marca organiziramo v Domu JLA prireditev v počastitev 8. marca — dneva žena, s pričetkom ob 18. uri. Vstop prost. Vljudo vabljeni.

DELO KROŽKOV DOMA JLA

- Otroški pevski zbor: ob sredah od 18. do 19. ure
- Moderni ples: ob ponedeljkih od 18. do 20. ure
- Recitatorski krožek: ob petkih od 17. do 18. ure
- Streliški krožek: ob četrkih od 18. do 20. ure
- Namizni tenis: ob torkih in četrkih od 17.30 do 19.30

Za vse podrobnejše informacije se lahko oglasite v Domu JLA osebno ali pa po telefonu 751-356.

V pričakovanju

Dom JLA Vrhnika

Ob prazniku jugoslovanskih šoferjev

Dan šoferjev in avtomobilnikov Jugoslavije — 15. januar — so člani te organizacije proslavili delovno, zavedajoč se časa v katerem se nahajamo. To je hkrati njihov prispevek k stabilizaciji in naporom Jugoslavije, da se dosežejo ugodnejši delovni in poslovni rezultati. Več kot milijon članov združenih po republikah in pokrajinah organiziranih v 913 osnovnih organizacijah, se spominjamo 15. januarja 1959. leta, ko je v to organizacijo vstopil tovariš Tito. Vpisal se je Beogradu, od takrat dalje je skupščina Saveza vozača i avtomobilničara Jugoslavije na predlog makedonske delegacije sprejela sklep o vsakoletnem prazniku organizacije ZŠAM Jugoslavije.

Ko govorimo o prazniku ZŠAM Jugoslavije, naša društva ZŠAM pregledujejo in ocenjujejo rezultate dela za minulo leto in sprejemajo programe za stopajoče leto. Z oceno stanja prometne varnosti v letu 1986 nismo zadovoljni. Vse preveč je bilo prometnih nesreč, smrtnih žrtev med vozniki in ostalimi prometnimi udeleženci, preveč je bilo materialne škode, invalidnosti, solza in gorja v krogu prijateljev in družin. Zaskrbljujoče je stanje, da so v prometnih nesrečah umirali tudi najmlajši — otroci, kar nam ne sme biti vseeno, v tej smeri moramo člani

ZŠAM, starši, učitelji, KS in ostali udeleženci v prometu preventivno narediti vse, da se krvni davek zmanjša.

Prepričan sem, da so naše skupne želje in naloge, da se ravnamo po predpisih in zakonih kateri določajo naše obnašanje v prometu. V bodoče bomo morali narediti veliko več tudi na področju humanizacije dela predvsem v prometu, tu mislim ureditve parkirnih površin, nudenju ustrezne družbene prehrane, zdravstvene zaščite, izboljšati bo treba tudi informativno službo za poklicno zaposlene voznike, ustrezno urediti

nagrajevanje poklicnih voznikov, da ne bo prihajalo do neljubih dogodkov katerih je bilo v letu 1986 kar precej. Več bo potrebno posvetiti pozornosti tudi zdravstveni preventivi.

Tudi cestam kot javnim površinam bo potrebno nameniti več pozornosti, ne bi se smelo pozabiti kolesarjev in pešcev, podhodov, osvetlitve kritičnih točk...

Med udeleženci prometa naj bo več tovarištva in medsebojnega razumevanja, upoštevajmo kodeks prometne etike. Res je, da so časi taki, da se nam vedno mudi, da imamo premalo časa za dobre odnose med vsemi udeleženci prometa, ravno zaradi naše naglice dostikrat naredimo usodno napako katere nas privede do krizne prometne situacije ali celo do prometne nesreče. Dostikrat z drzno ali prehitro vožnjo sebe in vozilo ali druge udeležence prometa pripeljemo v položaj iz katerega se ne moremo izogniti trčenju. Nesreča je tu, izgubili smo na času, naredili materialno škodo, se poškodovali, postali invalidi, spravili v ne-

srečo tudi druge. Nešteto krat pa je posledica hitre vožnje prometna nezgoda s smrtnim izidom.

Se vse preveč je nesreč zaradi alkohola, tega družbenega zla po katerem segajo in ga uživajo dokaj številni vozniki. Na tem področju se vsepreveč pogovarjamo preventivno v rokavicah, narediti bomo morali korak naprej, da se vinjenost med vozniki omeji. Morda bodo naše skupne akcije »celotna družba uperjena v zmanjšanje alkoholizma« rodile pozitivne sadove in prispevale k zmanjšanju prometnih nesreč. Naslednja naloga je preventivno izobraževanje, seznanjanje z novostmi prometne zakonodaje pri nas in v svetu. Razmišljanja vodijo tudi k povečani skrbi za motorna vozila, tu mislimo na tehnično brezhibnost motornih vozil.

Ob našem prazniku ZŠAM Jugoslavije želimo, da bi združeni v enotni akciji preventive v cestnem prometu dosegli boljše in bolj varne vozne rezultate.

S. Ž.

Razpis za podelitev Srebrnega znaka zveze sindikatov

Na podlagi 131. člena Statuta Zveze sindikatov Slovenije, je RS ZSS na 4. seji, 14. aprila 1983 sprejel »Pravilnik o podeljevanju srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije«. Po tem pravilniku se srebrni znak ZSS podeljuje ob delavskem prazniku 1. maju, o podelitvi pa na osnovi podanih predlogov odloča predsedstvo OS ZS na podlagi predlogov odbora za kadrovska vprašanja.

Srebrni znak se podeli:

— članu Zveze sindikatov za izjemen prispevek pri izpolnjevanju temeljnih nalog ZS, še zlasti pa za uveljavljanje ter krepitev samoupravnih vlog in položaja delavca,

— organizaciji in organu ZS v organizacijah združenega dela oziroma delovnih skupnostih za učinkovito utrjevanje vloge zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja.

Za podelitev srebrnega znaka upoštevajo organizacije in organi Zveze sindikatov enotna temeljna merila.

Srebrni znak se podeli za izjemne dosežke pri neposrednem izpolnjevanju poveljnih nalog, stališč in dokumentov Zveze sindikatov predvsem pri:

— uveljavljanju vloge Zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja,

— izpolnjevanju ciljev in nalog gospodarskega in družbenega razvoja ter stabilizacije,

— smotnemu upravljanju in gospodarjenju z družbenimi sredstvi ter uveljavljanju načela delitve po delu in njegovih rezultatih,

— vključevanje v samopravno združevanje dela in sredstev oziroma v proizvodno-dohodkovno povezovanje in sodelovanje.

Predlog za podelitev srebrnega znaka posameznemu članu sindikata lahko vloži vsaka OOS na podlagi sklepa članskega sestanka ali izvršnega odbora OO ZS.

Predlog za podelitev srebrnega znaka organizaciji ali organu Zveze sindikatov v OZD oziroma delovni skupnosti predlaga predsedstvo ali drug organ OS ZS.

Predlagatelji morajo predložiti pismo, na podlagi katerega izkazuje, da je predlagatelj do 10. marca 1987 na naših ovčarskih sindikalni svet Vrhnika, Cankarjev trg 8.

VII. delovno — proizvodno tekmovanje kovinarjev ljubljanske regije

Organizacijski odbor VII. regijskega delovno-proizvodnega tekmovanja kovinarjev pri OS ZS Vrhnika in Logatec razpisuje in organizira VII. delovno-proizvodno tekmovanje kovinarjev ljubljanske regije za leto 1987.

Tekmovanje kovinarjev bo v soboto, 11. aprila 1987 v delovnih organizacijah Vrhnike in Logatca. Kot soorganizatorja sta dve OZD in sicer Avtomontaža TOZD Kovinarska, Vrhnika in KLI TOZD ESO, Logatec.

Posklep odbora za izvedbo regijskega tekmovanja kovinarjev pri MS ZS ljubljanske regije se tekmovanje razpisuje v naslednjih poklicih:

— strugar, brusilec, rezkalec, orodjar, konstrukcijski ključavničar, kovač, varilec REO, varilec TIG, varilec MAG, plamenski varilec, avtomehanik Otto, avtomehanik DIESEL, livar.

Tekmovanje bo izvedeno po veljavnih pravilih republiškega odbora sindikata delavcev kovinske industrije.

Nosilci prijav v posameznih občinah naše regije so OS ZS, ki skupno z OO ZS v organizacijah združenega dela poskrbijo za obveščanje, vzpodbujanje in zbiranje prijav. Vsak OS ZS lahko za posamezen poklic prijavi neomejeno število tekmovalcev. Če se za določene poklice v posameznih OZD pojavi večji interes za tekmovanje, lahko OS ZS Ljubljane-okolice izvršijo predhodna tekmovanja.

Prijave je potrebno posredovati do 10. marca 1987 na OS ZS Vrhnika, Cankarjev trg 8, 61360 Vrhnika — za organizacijski odbor.

Pričetek tekmovanja bo v soboto, 11. aprila 1987 ob 6. uri zjutraj s teoretičnim delom v Osnovni šoli Ivan Cankar, kjer bo tudi slovesna podelitev priznanj in zaključek tekmovanja.

Praktični del tekmovanja bo potekal v naslednjih delovnih organizacijah:

- Avtomontaža TOZD Kovinarska, Vrhnika (strugarji, konstrukcijski ključavničarji, kovači in vsi poklici varilcev);
- KLI Logatec TOZD ESO (brusilci, rezkalci);
- TOZD SERVIS, Vrhnika (avtomehaniki OTTO in DIESEL);
- ISKRA ANTENE, Vrhnika (orodjarji).

Vsi tekmovalci bodo imenovanj sedem dni pred tekmovanjem prejeli vso ustrezno dokumentacijo ter podroben program izvedbe tekmovanja. Prvi trije tekmovalci iz posameznega poklica bodo prejeli priznanja, zmagovalci pa pokale v trajno last. Prvi in drugi tekmovalci v vsakem poklicu pridobita pravico nastopa na 11. delovnem srečanju kovinarjev Slovenije.

Stroške udeležencev (tekmovalcev in članov komisij) tekmovanja nosijo tisti, ki le-te pošljejo na tekmovanje — OS ZS ali OZD (potni stroški in dnevnice), medtem ko stroške izvedbe, priprave in organizacije krije organizacijski odbor iz sredstev, ki jih bodo OS ZS in MS ZS ljubljanske regije participirali po predhodno usklajenem ključu.

Delavski svet Komunalnega podjetja Vrhnika razpisuje sledeča dela in naloge delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostjo:

1. vodenje komunalnega sektorja
2. vodenje splošnega sektorja
3. vodenje finančno-računovodskega sektorja

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. visoka ali višja izobrazba gradbene smeri ali z delom pridobljene delovne zmognosti
 - 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj
 - opravljen izpit iz VPD in strokovni izpit
 - izpolnjevanje pogojev 58. člena DD o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Vrhnika

2. visoka ali višja izobrazba pravne smeri ali z delom pridobljene delovne zmognosti
 - 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj
 - izpolnjevanje pogojev 58. člena DD o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Vrhnika

3. visoka ali višja izobrazba ekonomske smeri ali z delom pridobljene delovne zmognosti
 - 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj
 - izpolnjevanje zahtev 511. člena ZZD
 - izpolnjevanje pogojev 58. člena DD o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Vrhnika

Kandidati bodo imenovani za 4 leta.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev, nasloviti na Komunalno podjetje, Opekarska 55, z oznako »Za razpisno komisijo«.

Rok za prijavo je 15 dni od razpisa. Imenovanje kandidatov bo opravljeno v 20 dneh po poteku razpisnega roka. Kandidati bodo o imenovanju pisмено obveščeni najkasneje 8 dni po opravljenem imenovanju.

Delavski svet Komunalnega podjetja Vrhnika z delegati uporabnikov razpisuje dela in naloge individualnega poslovnega organa.

Za IPO je lahko imenovana oseba, ki poleg pogojev, predpisanih v 511. členu ZZD, izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima visoko ali višjo izobrazbo gradbene, komunalne, strojne, ekonomske ali pravne smeri,
- 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj v svoji stroki
- da izpolnjuje pogoje 58. člena družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Vrhnika.

Kandidat bo imenovan za 4 leta.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev nasloviti na Komunalno podjetje, Opekarska 55, z oznako »Za razpisno komisijo«. Rok za prijavo je 15 dni od razpisa. Imenovanje kandidata bo opravljeno v 20 dneh po poteku razpisnega roka. Kandidati bodo o imenovanju pisмено obveščeni najkasneje 8 dni po opravljenem imenovanju.

Vsi petošolci v »zimski šoli«

V našem smučarskem središču na Ulovki, ki ga zelo zgledno upravlja Industrija usnja je te dni zelo živahno. Tako kot že nekaj let so imeli tudi letos učenci petih razredov vseh treh naših šol na smučiščih Ulovke šolo v naravi.

Letos je bilo v šoli v naravi, ki traja po programu teden dni kar 262 otrok, za katere je skrbelo šestindvajset voditeljev, med katerimi je bilo štirinajst zunanjih sodelavcev. »Vsi otroci iz petih razredov so letos na smučeh v tej šoli na snegu, razen nekaj tistih, ki so ostali doma iz zdravstvenih razlogov. Tudi tistim, ki nimajo svojih smuč, smo omogočili učenje smučanja, saj imajo šole opremo, ki jo posojajo. Tako otroci niso prikrajšani za začetno smučarsko znanje,« je pripovedoval dolgoletni vodja

Tile mladi smučarji so pohvalili svojo tovarišico Aljo, da jih je precej naučila

Ena od vrst iz šole v naravi

Obrazi mladih smučarjev so bili večinoma cel teden nasmejani

Vesna Peršin, Mira Žunič, Urša Ocepek in Meri Švigelj s »tovarišico« Dešo

šol v naravi Lojze Peternelj. Poudaril je tudi, da je bila ta zimska šola ena najcenejših v Sloveniji — za teden dni smučanja so plačali 13.000 dinarjev. Seveda je za vaditelje primaknila izobraževalna skupnost. »Resda, to ni tista klasična šola v naravi, ko otroci odidejo na zimovanje v kakšno planinsko koč. Seveda takšno zimovanje stane precej več. Ravno zato, da gredo lahko vsi otroci na smučanje se pri nas odločamo, da vsak dan vzamemo učence na smučišče na Ulovko. S Kompasom lepo sodelujemo, s šoferji se že kar poznamo in pohvaliti jih moramo. Pohvaliti moramo tudi organizacijo v brunarici. Zjutraj lepo postrežejo vse otroke z malico,

Boštjan Turšič: Res je lepo v takšnih šoli

Tovariši morajo znati poslušati svojim varovancem in jim nuditi tudi prvo pomoč če se poškodujejo.

opoldne imamo kosilo in kar lepo gre postrežba, saj ni tako lahko nahraniti 260 otrok, ko končamo pa postrežejo še s čajem. Žičničarji pa so nam sploh v veliko pomoč, če le morejo ustrezno našim željam in potrebam.

Tako so se petošolci teden dni vsak dan vsaj pet ur učili smučarske veščine. Ne samo alpskega smučanja, tudi teka na smučeh so se naučili, saj je vsaka vrsta »en delovni dan« (razen začetnikov) urila tek na smučeh.

Smeh, razposajenost, živžav pred brunarico je dokazal, da se otroci dobro počutijo, da uživajo na snegu. Upajmo, da bo ta šola še dolgo živela.

Uroš Kreft in Dragan Čolarić sta bila zadovoljna, da sta se naučila teči tudi na smučeh.

V Dražgošah

Tudi letos so bili pripadniki naše enote Teritorialne obrambe in VP 5312 na tradicionalnem teku v Dražgošah. V močnem snežnem metežu in mrazu, domačini pravijo da je bilo vreme tako, kot v dneh legendarne Dražgoške bitke, so v smučino in globok sneg »zagrizli« tudi naši fantje in se med številnimi ekipami v patuljnjem teku uvrstili v »zlati sredini«. Na fotografiji: zadnje priprave dela naše ekipe Teritorialcev pred štartom.

Petkovšek že petič uspešen na Marcialongi

Malo je Slovencev, ki so petkrat pretekli tretji najdaljši smučarski tek v Evropi (seveda v časovni normi), to je smučarski maraton v osrčju Dolomitov v Italiji »Marcialonga«. Med njimi pa je od letos tudi naš izvršnik Peter Petkovšek, sicer znanec številnih rekreativnih tekaških smučin. Z letošnjega že šest-najstega »dolgega marša«, ki je bil sredi januarja se je vrnil s posebnim priznanjem za petkratno, v časovni normi, pretečeno 70 km dolgo smučino.

Šahisti vztrajajo pri uspehih

V dneh okoli praznika republike »29. november« je bila na Bledu prva slovenska šahovska liga. Pomerilo se je deset najboljših moštev, pri čemer je vsako moštvo tvorilo po deset igralcev (6 članov, 2 članici in 2 mladince).

Vrhnika je letos v ligi tekmovala drugič zapored. Podobno kot lani je tudi letos zasedla peto mesto.

Liga je za vsak sodelujoči klub zelo pomemben tekmovalni dogodek. Verjetno ne bi bilo napačno rečeno, če bi se letošnja liga opredelila za najpomembnejšo šahovsko prireditev v republiki za leto 1986.

V ligi so v glavnem selekcije večjih slovenskih mest, ponekod selekcije celih regij. Letos je bila liga posebno zanimiva, saj so bili v njej kar štirje nekdanji zvezni ligaši (Iskra, Murka, Žalec in Ptuj). Ta moštva so bila favoriti za prvo mesto ter ponovno vrnitev v zvezni rang tekmovalcev.

Toda tudi ostala moštva po kakovosti niso bistveno zaostajala. Vseh sedem dni, kolikor je trajala liga, je bilo polnih ostrih dvobojev, kajti ni šlo le za prvo mesto ter za izpad, temveč tudi za prestiž in ugled. Pri tem se je Vrhnika dobro držala in je z rezultati ter ravnanjem moštva v celoti upravičila sodelovanje.

Jedro moštva Vrhniko so doma vzgojeni igralci, od katerih so nekateri že prekaljeni šahisti. Njihova udarna sila je **Leon Gostiša**, za katerega strokovnjaki pravijo in rezultati njihovo mnenje potrjujejo, da je eden od najbolj talentiranih šahistov pri nas. Po njegovih stopnjah uspešno grabi **Matjaž Justin**. Pa tudi mladinci **Denis Arčon**, **Peter Kobal**, **Aleš Rom** in **Matjaž Jereb** verjetno še niso rekli zadnje besede. O moči mladinskega naraščaja med drugim govori zmaga za republiški pokal maršala Tita, ki je bila dosežena letos v Mariboru. Žal v ligi mladinci niso bili kompletni, ker sta manjkala Peter Kobal in Aleš Rom, ki sta na služenju vojaškega roka. Se nekaj besed o eni od kadrovskih težav. Vrhniško moštvo je tarča poskusov drugih klubov, da bi iz njega iztrgali kakšnega ključnega igralca. Zelo iskane so ženske in ŠD Vrhnika je na ta način že izgubila toliko svojih formiranih šahistk, da je praktično ostala brez lastnega pokritja ženskih desk. Pred leti je iz moštva odšla **Nevenka Golec**, ki sedaj nastopa za Iskro. Letos se ji je v Iskri pridružila stalna članica Vrhniko **Jelena Markovič**, k Tomo Zupanu v Kranju je odšla **Jelka Sadar**. Vse so učenke vrhniških šahovskih mentorjev.

Zakaj je nastal omenjeni osip? Verjetno zaradi osebnih razlogov in verjetno tudi zaradi večje veljave šaha v drugih šahovskih centrih.

Pri šahistih osipa doslej še ni bilo, četudi so jih nekateri klubi nekajkrat resno vabili v svoje vrste. Vrednotenje šaha pa se na Vrhniko polagoma popravlja in tokovi že ubirajo drugačne smeri.

Vrnimo se k ligi in si oglejmo njen potek!

1. kolo: Slovenj Gradec : Vrhnika 5 1/2:4 1/2

Nesrečen poraz. Toda rezultat ne kaže pravega razmerja v moči moštev. Rezultat bi bil lahko tudi obrnjen, če ne bi bilo nesrečnih spodrsiljav ozioroma spregledov pozicij. Trema je opravila svoje. Nič kaj vzpodbuden začetek!

2. kolo: Domžale : Vrhnika 4:6

Zasluzena zmaga. Zmaga nad tem moštvom je dober rezultat. Vedeti je treba, da so letos Domžalčani kot slovenski predstavnik sodelovali na državnem finalu za pokal Maršala Tita, lani so bili tretji v ligi ipd. Mesto za šah kar precej daje in šah podpira.

Moštvo je precej izenačeno in je močno predvsem na članskih deskah.

3. kolo: Vrhnika : Ptuj 3:7

Do zmage je Ptuj prišel zaradi dobre igre na ženskih in mladinskih deskah. Člani so držali ravnovesje, kar pa ni moglo spremeniti rezultata. Najbolj znano ime pri Ptuj je Polajžer.

4. kolo: Jesenice : Vrhnika 4:6

Nekoliko boljša igra kot v startu. S to zmago so se Vrhničani odcepili od začelja.

5. kolo: Vrhnika : Fram 7 1/2:2 1/2

Leon Gostiša je na prvi deski dosegel sijajno zmago. Odigral je verjetno najlepšo partijo turnirja. Mnogi so si jo ogledali in zapisali.

6. kolo: Murka : Vrhnika 6:4

Iz več prekinjenih partij so Vrhničani potegnili slabši konec. Ob boljših analizah bi dosegli lahko drugačen (zanjaj ugodnejši) rezultat.

7. kolo: Vrhnika : Zalec 8:2

Najbolj prepričljiva zmaga.

8. kolo: Kranj : Vrhnika 5 1/2:4 1/2

Spet nesrečno naključje. Po šestih urah zagrizene borbe je predstavnik Vrhniko na tretji deski v dobljenem položaju spregledal figuro, kar je prevesilo zmago v poraz.

9. kolo: Vrhnika : Iskra 5 1/2:4 1/2

Končno vrhunska predstava. Do tega kola je Iskra z veliko razliko premagovala svoje nasprotnike in je samozavestno z velikimi koraki stopala končni zmagi nasproti. Toda v zadnjem kolu je naletela na razpoloženo moštvo Vrhniko. To je naredilo velik preobrat. Povsem zaslužno je Vrhnika dosegla zmago. Za zmago kaže moštvu odpustiti vse spodrsiljave v prejšnjih kolid.

Končni vrstni red je bil:

1. Murka	9	8	1	0	29	17
2. Iskra	9	7	1	1	60,5	15
3. Ptuj	9	6	2	1	53	13
4. Kranj	9	4	3	2	46	11
5. Vrhnika	9	5	0	4	49	10
6. Fram	9	3	1	5	39,5	7
7. Domžale	9	3	0	6	41	6
8. Žalec	9	2	1	6	37,5	5
9. Slovenj Gradec	9	1	1	7	32,5	3
10. Jesenice	9	0	1	8	32	1

Zmagovalec lige, to je Murka iz Lesc, bo prihodnje leto tekmovala v zvezni ligi. Iz lige odhajata zadnjauvrščeni moštvi, Slovenj Gradec in Jesenice, lahko bi dejali, da zaslužno. Na njuno mesto prihajata Radenska, kot zmagovalec vzhodne podlige in Novo mesto, kot zmagovalec zahodne podlige.

Kaj še reči o uvrstitvi Vrhniko? Uvrstitev je dobra in se je bilo potrebno zanj kar krepko namučiti. Tekmovanje je bilo zelo naporno, v nekaterih dnevih so igralci morali za šahovnicami presedeti po 8 ur in včasih kar po 12 ur. Moštvo je bilo borbeno in bi po kakovosti morda zaslužno kakšno mesto višje. Vsekakor je priložnosti še veliko, saj je eno od najmlajših in je dokaj perspektivno.

V moštvo so bili naslednji igralci: Leon Gostiša, Matjaž Justin, Darko Antonijević, Peter Kariž, Sašo Čačič, Venceslav Kostadinov, Rade Milošević, Andrej Koščak, Ksenija Skulj, Helena Vrenčur, Renata Stare, Denis Arčon, Matjaž Jereb in Blaž Ivanuš.

Zlasti dobro je igral Rade Milošević na šesti deski. Iz devetih kol je zbral 8 točk in je bil celo najuspešnejši igralec v celotni ligi.

Finančno je sodelovanje v ligi omogočil ZTKO Vrhnika, pomoč pa so nudili še Pekarna Rakek, Občinski sindikalni svet in Avtomontaža. ŠD Vrhnika se vsem javno zahvaljuje.

A. A.

ŠAHOVSKE VESTI

Arčon in Justin

Na januarskem hitropoteznem turnirju v Domu JLA na Vrhniko sta prvo mesto z enakim številom točk osvojila Arčon in Justin, ki sta zbrala po 12 točk. Na naslednja mesta so se uvrstili: Trček 10, Vošpernik 9, Jereb in Vlatković 8, Bolha 7,5, Jusič in Brkič 6, Jug 5, Januži 2,5 itd. Naslednji turnir bo 8. februarja v Domu JLA. Vabljeni vsi ljubitelji šaha!

Ob kulturnem prazniku pogovor s Cirilom Zlobcem

Ob kulturnem prazniku — 8. februarju so nas na naši zvezi kulturnih organizacij zaprosili, da objavimo aktualen pogovor s Cirilom Zlobcem, ki je bil sicer objavljen v Kulturnem poročevalcu

VPRAŠANJE: SZDL si je med temeljne naloge postavila spodbujanje ustvarjalnosti na vseh področjih. V kulturi pa marsikaj ugotavljamo, da sedanji sistem financiranja v kulturnih skupnostih zahteva od izvajalcev predvsem določeno količino kulturnih storitev, kar sili ljubiteljske in neformalne skupine v (večinoma slabo) posnemanje načina dela v kulturnih ustanovah. Ali menite, da tak sistem lahko spodbuja ustvarjalne napore, iskanja tudi zunaj institucij?

ODGOVOR: Nisem povsem prepričan, da SZDL ali katera druga politična organizacija lahko spodbuja kakršnokoli ustvarjalnost, lahko pa pomaga ustvarjati ustrezne razmere, razpoloženje v narodu in družbi. Gre predvsem za občutek, ali je ustvarjalec delo v družbi res delo, torej ocenjeno in sprejeto kot nekaj, brez česar družba ne more. To pa pomeni, da financiranje ni podpiranje temveč vlaganje, preiščeno in zavestno vlaganje v dejavnost, ki je družbeno učinkovita. Takšnega vlaganja pri nas žal ne poznamo, zdi se mi celo, da radi vidimo kulturne skupnosti (republiške in občinske), kot posebno obliko financiranja, prek katere se družba razkazuje kot dobrosrčni mecen. Mecen pa ni vsakdo, ki daje, ampak samo tisti, ki daje več, kot mu je povrnjeno, pa še pri tem ga vodi predvsem zaupanje, ne pa račun, mezdno plačilo za opravljeno delo. Nizek standard skupin in posameznikov, zlasti začetnikov in ljubiteljev, ostaja slej ko prej tak, da je delež, ki ga dobiva znotraj sistema financiranja, predvsem socialna pomoč, prvi kos kruha lačnemu.

VPRAŠANJE: Izmenjava kulturnih vrednot v jugoslovanskem prostoru dobiva v kontekstu vseh drugih medrepubliško pokrajinskih odnosov vse pomembnejšo vlogo. Ljubiteljske skupine dobivajo (menda za razliko od poklicnih ustanov) veliko vabil za različne festivale in druge prireditve pa tudi ponudbe za nastope v Sloveniji, vendar se morajo zaradi finančnih zadreg gostovanjem večkrat odpovedati, ker ima včasih neljube in nehotene posledice. Ali smo po vašem mnenju dovolj navzoči v drugih republikah in pokrajinah oziroma ali smo dovolj seznanjeni s kulturno ustvarjalnostjo drugod po Jugoslaviji?

ODGOVOR: Zelo si prizadevamo, da bi bili odprti v svet. Naravna ambicija narodov in posameznikov je, da bi bili navzoči tudi v zavesti drugih. In ker vemo, da v precejšnji meri živimo do svetovne kulture, smo kar najprej frustrirani,

ker občutimo, kako neradi se drugi czrejo po nas. V jugoslovanskem okviru — čuden paradoks — pa se sproščene kulturne izmenjave bojimo, občutek imamo, da pri tem vedno nekaj izgublamo, ničesar pa ne dobimo. To je huda bolezen, o kateri bo kazalo resno razmisliti. Zdaj so vse oblike izmenjav in povezav preveč povezane s političnimi pobudami, premalo rastejo iz samih sebe. Po zunanjih manifestacijah (festivalih, srečanjih, simpozijih), smo najbrž v svetovnem okviru brez primerjave, v smislu kulturnega učinka vsega tega pa smo precej jalovi. Zato zame, ni posebna tragedija, da nam za tako sodelovanje včasih zmanjkuje denarja. Morali bi se potruditi, za kakovostni obrat v naših mednarodnih odnosih vseh in stihih. Plodnejši odnosi med nacionalnimi kulturami so odvisni od boljših političnih odnosov med republikami. Toda to je že druga problematika.

VPRAŠANJE: Sveti za kulturo pri OK SZDL bi morali opravljati pomembno funkcijo pri usklajevanju kulturnih dejavnosti, vendar pa se zdi, da njihova dela ni čutiti, da tudi dogovori na republiški ravni prepočasno prodirajo v zso okolja, izjemno kampanjskih akcij. Kakšne so po vašem mnenju poglavitne naloge teh svetov in kako naj bi jih spodbudili k večji angažiranosti?

ODGOVOR: Sami sveti, kjerkoli že so, so prisiljeni v kampanjsko dejavnost, dokler se ne bo spremenil družbeni odnos do kulture. Ponujajo ali celo vsiljujejo nekaj, po čemer preprosto ni »ustreznega povpraševanja«.

VPRAŠANJE: V javnosti včasih slišimo mnenje, da SZDL podpira društveno izživljanje delovnih ljudi in občanov, češ — naj le prepeva, pihajo, malajo, vsaj ne bodo razmišljali o pomembnejših zadevah. Kaj bi lahko rekli k takemu opredeljevanju ljubiteljsstva?

ODGOVOR: Takšno popačeno mnenje o dejavnosti ljubiteljskih skupin in posameznikov ni upoštevanja vredno mišljenje ne SZDL ne koga drugega. So pa najbrž znotraj SZDL ali ZK primitivci in ciniki, ki tako mislijo. Pustimo jih, kjer so, ni jim pomoči.

VPRAŠANJE: Ste znan pesnik in prav tako znan kulturni delavec, urednik in še pred kratkim ste bili tudi predsednik Zveze društev pisateljev Jugoslavije. Kaj menite o literarni dejavnosti Zveze kulturnih organizacij Slovenije?

ODGOVOR: Roko na srce: to dejavnost pre malo poznam. Pri spodbujanju literature v kakršnikoli organizaciji, tudi v ZKO, obstaja realna nevarnost, da ustvarjamo bolj zagrenjene aspirante na umetnost kot pa resnične pisatelje.

Kdor ima dovolj moči, da bi se uveljavil, mu tudi pomoč ne bo veliko pomenila. Če pa takšna pomoč že je, je ne gre začinjati z organiziranim promoviranjem umetnikov. Vsi vemo, da so umetniki že tako in

tako radi nesrečni, slovenski pa še posebej.

VPRAŠANJE: Mentorstvo je že precej staro področje, poznamo ga tudi iz naše predvojne zgodovine. Nekateri književniki — in jih malo — mentorstvo glede literarnega ustvarjanja odklanjajo, češ da pesnik postane vsak samo sam brez kakršnekoli roke, ki bi ga usmerjala v svet pisanja in literature. Tudi svoje zgled po katerih se vzgledujejo vsaj tisti, ki začenjajo, naj bi si izbirali povsem sami. Ali ste vi imeli kdaj v času svojega zorenja kakšnega mentorja, ali vam je kdo kdaj glede literature kaj svetoval in kaj menite.

ODGOVOR: Kljub mojemu rezoniranju pri prejšnjem vprašanju menim, da je mentorstvo dobra stvar, če je seveda moderno zasnovano in ne vzgaja umetnikov po šolskem sistemu. Sam nisem poznal mentorja. Morda zato, ker sem po naravi izredno občutljiv, zaprt vase, in bi težko prenesel, da bi me kdo poučeval, usmerjal, vodil. Vedno sem bil samohodec. Grizel sem se navznoter in se iskal, iskal, ne da bi še danes vedel, ali sem svojo pot tudi resnično našel. Morda pa je ves smisel prav v iskanju?

VPRAŠANJE: Glede na to, da v ZKOS v mentorstvo ne sodi samo literarna pomoč, kot bi temu lahko rekli, temveč predvsem usmerjanje mladih pri njihovih šolskih glasilih in šolskih krožkih, kjer gre predvsem za obvladovanje pisne kulture, za obvladovanje izražanja lastnega doživljajskega sveta v pisni obliki, ali menite, da bi se tega morali otroci in dijaki privajati in učiti v šoli, ali je nujno, da živijo te šolske in obšolske obveznosti?

ODGOVOR: Tisti del šole, ki je namenjen umetnosti, je po mojem napačno postavljen: premalo ali skoraj nič ne navaja mladih ljudi na uživanje umetnosti. V šoli se mladi učijo o umetnosti, o umetnikih, svoje potrebe po umetnosti in umetnikih pa si poiščejo sami, v Anteni, v Dr. romanah itd. Pa tudi sicer je šola premalo diferencirana, vsi se nikoli za vse ne zanimajo, tako tudi ne za umetnost, več bi moralo biti neposredne obravnave, prijateljskega dijaloga, dijaloga med učiteljem in dijakom, najbrž tudi prijateljske polemike med njima, saj vemo, da so razlike v okusu med generacijama dan danes prav velikanske, pogosto prepadne. Mislim, da bi bilo treba poiskati primernejše tudi zunaj šole. Kdo med nami se ne spominja raznih obiskov na šolah, ko mladi gledajo nate, na pesnike, pisatelje, kot na čudo božje, nekakšno radost neobremenjenega stika z umetnostjo. Morda bi se lahko iz tega kaj naučili.

VPRAŠANJE: Ste urednik pomembne literarne revije Sodobnost, ki daje morda največji poudar

rek pri objavah predvsem literaturi v nasprotju z nekaterimi revijami, ki jim literature ni toliko mar. Kakšne izkušnje imate s tistimi mladimi, za katere veste, da so se oblikovali v šolskih krožkih in glasilih?

ODGOVOR: Če je na šoli kultura pomembna človeška navzočnost, je navadno tudi literarni krožek uspešen. Prav gotovo je šel skozi take krožke marsikateri današnji pisatelj, pa tudi dober novinar, publicist. Zagotovo so taki tudi med sodelavci Sodobnosti, med mlajšimi in starejšimi.

VPRAŠANJE: V Sloveniji je veliko dejavnikov, ki se ukvarjajo z literaturo in pisanjem mladih: revije Mentor, Pionir, Pionirski list, priloge v skoraj vseh pomembnejših časopisih, ustanove, kot je literarna delavnica pri Pionirskem domu in še vrsta drugih. Ali mislite, da vsi, ki smo jih našli, dobro opravljajo svoje delo? In kako se to kaže pri vašem uredniškem delu?

ODGOVOR: Vsa ta glasila opravljajo tudi svojo literarno vzgojno funkcijo. Med krožki je omemba vredna literarna delavnica pri Pionirskem domu. Iz nje je prišlo že kar precej mladih k Sodobnosti. Nekateri med njimi bodo najbrž ostali. Vendar mislim, da gre pri tej delavnici v prvi vrsti za njenega vodjo, za Lojzeta Kovačiča, ki svoje mentorsko delo opravlja z zgledno tenkočutnostjo, potrpežljivostjo in okusom. Najbrž je to edini tak primer pri nas.

VPRAŠANJE: In navsezadnje, kaj storimo književniki za dvig pisne in predvsem bralne kulture? Ali bi jih veljalo bolj pritegniti v vse te oblike dela z mladimi, pa tudi starejšimi, predvsem ne toliko zaradi pisanja samega, temveč zaradi bralne kulture, čeprav jih je že kar nekaj, ki to počno. In kaj lahko stori književnik na tem področju?

ODGOVOR: Pisna in bralna kultura — z vidika literature — ni prav velika, ne pri nas ne v svetu. Avdiovizualna in računalniška civilizacija (svet šifer in znakovnih simbolov), zmanjšuje pomen bralne kulture, predvsem pa občutek potrebe po njej. Namesto o tem, »kaj sem bral«, se danes pogovarjamo o tem, »kaj sem videl, kaj sem slišal«. Vse kaže, da se pisna in bralna kultura, kot smo jo poznali doslej, spreminja v specializirano stroko, v posebno znanje, v vse redkejšo človeško navado in potrebo.

Kaj lahko pri tem storimo pisatelji? Da poleg hermetičnih knjig, ki jih pišemo za zlovoljne kritike, napišemo vsaj tu pa tam tudi kakšno delo, ki ga bodo ljudje res brali in ob njem spet začutili čar in moč pisne besede. Preganjanje in sramotenje vsega razumljivega, kar se pri nas že dolgo dogaja, ni kaj prida razumna politika, če se nam zdi, da je knjiga kot komunikacija še zmerom pomembna.

Na podlagi 5. člena Pravilnika o Petkovškovih priznanjih

RAZPISUJE

KULTURNA SKUPNOST OBČINE VRHNIKA

Petkovškovo priznanje

Razpisni pogoji in navodila za oblikovanje ter dostavo predlogov. Priznanja podeljujemo za:

— aktivno delovanje v SZDL, sindikatih, ZSMS, samoupravnih interesnih skupnostih in v vseh drugih družbenih organizacijah v prid kulturnih dejavnosti,

— vsestransko in celovito razumevanje pomena poklicne ljubiteljske kulturne dejavnosti in za dejavno pomoč pri vsebinskem pogajanju,

— organizacijsko utrjevanje in samoupravno organiziranost kulturnih dejavnosti ter za funkcioniranje delegatskega sistema v vseh družbenih sredinah,

— vzpodbujanje, usmerjanje in organiziranje kulturnega življenja in kulturne dejavnosti, zlasti še med mladimi ljudmi in delavci,

— uvajanje novih sodobnih vsebin in oblik kulturne ustvarjalnosti,

— celovito, stalno in dolgoročno načrtovanje kulturnoumetniškega delovanja,

— nenehno spodbujanje različnih oblik svobodne menjave dela,

— kvaliteten in množično rast v kulturnem delovanju,

— pospeševanje kulturne ponudbe (nastopi skupin, gostovanja poklicnih ansamblov, prireditve za delavce iz drugih republik in pokrajin, bogatenje knjižnic s primernimi knjigami, skrb za dostopnost knjige itd.),

— pripravo in izvedbo različnih izobraževalnih oblik,

— celovito in vsebinsko poglobljeno obveščanje o kulturnem življenju in delovanju,

— poglobljeno prizadevanje pri zbiranju, ohranjanju in urejanju dokumentacije o naprednem kulturnem gibanju.

Predlog za priznanje mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega je predlagan in podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo uspešnosti dela kandidata.

Kandidate lahko predlagajo kulturna društva in skupine, poklicne kulturne organizacije, samoupravne in krajevne skupnosti, šole in ostale delovne organizacije ter posamezniki.

Pismene predloge za priznanja je treba poslati najkasneje do 20. februarja 1987 na naslov: Kulturna skupnost občine Vrhnika, Cesta 6. maja 1.

Izbor na predlog Odbora za Petkovškova priznanja, potrdi skupščina kulturne skupnosti.

Podelitev bo javna. Imena dobitnikov in utemeljitve bo kulturna skupnost objavila v Našem časopisu.

Lepo organizirano novoletno praznovanje

Odveč bi bilo na široko pisati zdaj, ko je glavna tema pogovorov sneg in smučanje, o dedku Mrazu. Pa vendarle:

program in obdaritev za otroke delavcev zaposlenih v delovnih organizacijah v občini, program za krajevne skupnosti, vrtnice, šole in kar je vsakdo že od daleč opazil, zunanji program in novoletni sejem. Bilo je lepo, bilo je hladno, lahko bi bilo drugače ..., manjkalo je ..., prepozno je bilo ... in še in še. Vsaka dobronamerna kritika je dobrodošla.

Organizator ali nosilec celotnega novoletnega praznovanja, pripravljali odbor za izvedbo novoletnih praznovanj pri Društvu prijateljev mladine Vrhnika ali bolje rečeno vsak posameznik tega odbora pa si je nabral nič koliko dobrih, koristnih in tudi grenkih spoznanj. Prav slednjih pa ne bi bilo, ko bi vsakdo, ki je obljubil in kar je obljubil, to tudi storil.

Preprosto, kaj ne? Saj je bilo tudi hladno prav za vse enako. Za tiste, ki so nastopali, za tiste, ki so nastop zadnji dan odpovedali, za tiste, ki so gledali ...

Da pa je bilo zadovoljnih res veliko malčkov, šolarjev, staršev, babic in dedkov so pripomogli: Zveza kulturnih organizacij Vrhnika, LIKO, IUUV, Komunalno podjetje, Dom JLA, Goštilna Simon, vrtec, šole, Medič Franc, Kovinarska, Občinski sindikalni svet, OK ZK, SKOCES, Skupščina občine Vrhnika, Igrad, Dom upokoencev, Gozdno gospodarstvo, Slovenijaavto, Medobčinska gospodarska zbornica, čistilnica Glušič, Stržinar, Sumina, Mladen, Kino sekcija in še vrsta posameznikov, obrtnikov in organizacij, ki so se zavedali, da Društvo prijateljev mladine so le trije ljudje, pač pa vsi in da lahko le s skupnimi močmi, z delom, materialom ali denarnim prispevkom nepozabno pričakamo dedka Mraza.

Albert Klun: Domovina je ena

(Prekomorci — borci NOVJ v osvobodilni vojni jugoslovanskih narodov na domačih in tujih tleh). Knjiga obsega šeststo strani, stane 7.500 dinarjev, izdala pa jo je Partizanska knjiga Ljubljana, Trg osvoboditve 13.

Novo delo Alberta Kluna s simboličnim vsebinskim naslovom DOMOVINA JE ENA (Oton Župančič) in podnaslovom »Prekomorci — borci NOVJ v osvobodilni vojni jugoslovanskih narodov na domačih in tujih tleh« je zaokrožen sintetičen prikaz obravnave tematike, saj zajema v celoti vse razvejanje pojave oblike nastajanja, ustanavljanja, oblikovanja in bojne poti številnih prekomorskih brigad in drugih prekomorskih enot NOVJ, kakor tudi deleža, ki so ga slovenski ljudje dali med drugo svetovno vojno v nekaterih drugih osvobodilnih vojskah (grški, italijanski, albanski itd.). Pri tem avtor smotrno uporablja na novo odkrito gradivo in dokumentacijo, objavljena knjižna dela drugih avtorjev pa razprave in članke v raznih revijah in časopisih.

Celotno besedilo je vsebinsko razdeljeno na pet obsežnih delov, znotraj katerih je več kot trideset poglavij, ki sistematično prikazujejo obravnavano snov, vsako poglavje pa ima še

vrsto podnaslovov oziroma vmesnih naslovov, ki obravnavajo snov podrobneje označujejo in bralcu omogočijo, da se v njej lažje znajde. Medtem ko prvi štirje deli (z ustreznimi poglavji in vmesnimi naslovi) podrobno prikazujejo zgodovinsko ozadje nastanka in razvoja prekomorskega gibanja ter številnih prekomorskih bojnih enot, v katerih so sodelovali Slovenci, ter vsebujejo tudi ustrezne pripombe (pojasnila, vire, Uporabljeno gradivo ipd.), pa peti del obsega še vse drugo gradivo, ki osredotoča na smiselno dopolnjevanje, npr. kratko kronologijo posameznih dogodkov v zvezi s prekomorci, vire in gradivo (bibliografija) ipd.; sem pa sodita tudi abecedni seznam oseb, omenjenih v delu, ter abecedni seznam krajev in dežel. Delo ima tudi kratek pregovor in kratko spremno besedo. Posebna dragocenost dela je fotodokumentacija, ki vsebuje 150 izvirnih, večinoma še neobjavljenih fotografij.

Delo je po svoji zamisli in obdelavi docela novo, napisano izredno pregledno in sistematično, zaokroženo, tako da je gotovo doslej najpopolnejši prikaz obravnave tematike. Besedilo je napisano v stvarnem, zgodovinsko umerjenem slogu in živahnem jeziku, ki je namenjen širokemu krogu bralcev.

Naš slikar Lovro Novinšek razstavlja tokrat svoja dela v lokalu Medeja

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

Strokovna literatura:

Angerer, T.: Vsak dan zdravilne rastline
Fischer, L.: Leninovo življenje I. II.
Higiensko pridobivanje mleka
Katz, O.: Hitlerjev osebni zdravnik
Kmetijski priročnik 1987
Konec II. svetovne vojne v Jugoslaviji
Korun, V.: Varstvo pri delu
Kraker-Starman, A.: Higienski minimum
Krivokapič, B.: Dahuški procesi
Mannoni, O.: Freud
Okrvni program dela CK ZKJ
Pärnwell, E.C.: Angleško-slovenski slikovni slovar
Pavčnik, M.: Praktikum za uvod v pravoznanstvo
Priročnik za pomoč pri odmeri in izplač. nadomestil
OD del. invalidom

Skuta
Statut ZKJ — Statut ZKS
Tanjšek, T.: Oljna ogrščica in sončnica
Varl-Purkeljc, F.: Naši književniki in njihova dela
Vomer, I.: Odgovornost in jamstvo pri razmnoževanju dom. živali
Vsebine in oblike izobraževanja odraslih

Leposlovje

Mladinsko:
Andersen, H. Ch.: Mala morská deklica
Ingolič, A.: Čudovita pot
Jahnin, L.: Zgode in prigode v Kartonskem mestu
Jurca, B.: Modra kapica in začarani volk
Muster, M.: Trije hribolazci
Sedlak, M.: Od pomladi tja do zime
Vogelnik, M.: Kam barčica, kam deščica
Zidar, P.: Pikapolonica Pika
The Boy Who Became a Hedgehog
Za odrasle:
Filipčič, E.: Ervin Kralj
Ingolič, A.: Leta dozorevanja
Kocbek, E.: Dnevnik 1951-1952
Šeligo, R.: Molčanja
Elsner-Grošelj, M.: Smeh konj
Smole, D.: Igre in igrice

VOJAKA FILIPOVIČ IN ČERVEK RAZSTAVLJATA

V avli Cankarjevega doma na Vrhniki od 20. januarja do 6. februarja razstavlja barvne fotografije Zoran Filipovič iz Beograda, ki je razstavo naslovlil: »Humani rock dokumenti«.

V Domu JLA pa razstavlja risbe in slike Sandi Červek iz Murske Sobotne. Janez Balažič je v katalogu zapisal: »Risba mu je znova omogočila, da se

je vrnil k človeški figuri, k razvijanju psiholoških vzgibov, ki jih pogojuje kontemplacija. V zdaj že profiliranem umetniškem nazoru se obujajo eksistencialne stiske, ne več zgolj osebne, ampak začena vase vsrkavati univerzalne tegobe prostora in časa.«

Ocene filmov

	Janez Marinšek Vesna	Milan Lindič kinematogr.	Marko Golja RTV	Matjaž Zajec RTV	Marjan Košir ZKO	Skupni programski svet
REMBETIKO		X				
ELEKTRIČNE SANJE		XX				
VOLČJA DRUŽINA		X	O	X	O	3 (SOGLAŠA)
MATI, POSLUŠAJ MOJO PESEM	O			O	O	
COCA COLA KID	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	4 (PRIPOROČA)
NEDOTAKLJIVI		XX				
BMX BANDITI	X	XX	X	X	X	3 (SOGLAŠA)
KRVAVO ENOSTAVNO		X			X	
PASJA VROČINA		XX	XX		XX	4 (PRIPOROČA)
FANNY IN ALEXANDER	XXXX	XX	XXX	XXXX	XXX	
OBJEMI ME STRASTNO		X	X		XX	
GREMLINI	XX	XXX	XX	XX	XX	3 (SOGLAŠA)

Spored vrhniškega kina

17. 2., torek ob 19.00, 21. 2., sobota ob 20.00 — REMBETIKO — grški barvni. Režija: Costas Ferris. V gl. vl.: Sotiria Leonardou, Michael Maniatis, Nikos Kalogeropoulos.

Rembetiko je posebne vrste grška glasba; film pa predstavlja zgodbo dekleta, ki je morala v zgodnji mladosti zapustiti rodno Smirno 1922. leta skupaj s pol milijona drugih Grkov. 17 let stara pobegne s potujočim rokohitcem in se začne posvečati »rembetiku«. Petje ji gre dobro od rok in kmalu postane znana. Po turneji v Ameriki se ne vrne, ampak ostane dolga leta onkraj velike luže. Ko se po dolgih letih vrne, ugotavlja, da je pravi »rembetiko« izumrl. Filma v slovenskih kinematografih skoraj ne vrtiljo, ker nima slovenskih podnapisov, je pa prejel na festivalu v Berlinu SREBRNEGA MEDVEDA in kup nagrad na nacionalnem festivalu v Solunu.

19. 2., četrtek ob 20.00, 21. 2., sobota ob 17.00, 22. 2., nedelja, ob 20.00 — ELEKTRIČNE SANJE — ameriški barvni. Režija: Steve Barron. V gl. vl.: Lenny Von Dohlen, Virginia Madsen, Maxwell Caulfield.

Računalništvo in pop glasba najbolj privlačita mlade. Duhovito komedijo o računalniku, ki hoče svojemu lastniku speljati dekle, spremlja glasba znanih skupin kot so CULTURE CLUB HEAVEN 17, in hiti Giorgio Moroderja, Philpa Bayleya in drugih.

22. 2., nedelja ob 17.00, 23. 2., ponedeljek 19.00 — VOLČJA DRUŽINA — angleški barvni. Režija: Neil Jordan. V gl. vl.: Angela Lansbury, David Warner, Sarah Patterson, Micha Bergese.

VOLČJA DRUŽINA je nedvomno več kot zgolj grozljivka; gre za enega najbolj izvirnih filmov, posnetih v zadnjih letih. Vznemirljiva in precej zapletena zgodba je delno film groze, delno erotična bajka, a tudi razkošna vizualna poema. Na zahodu je bil film izjemno lepo sprejet, posebej pri kritiki, nam pa so takšne pravilne grozljivke nekoliko preveč tuje.

24. 2., torek ob 19.00, 26. 2., četrtek ob 20.00, 28. 2., sobota ob 17.00 — COCA COLA KID — avstralski barvni. Režija: Dušan Makavejev. V gl. vl.: Eric Roberts, Greta Scacchi, Bill Kerr, Max Gillies, Kris McQuade.

Iz ZDA prileti v Avstralijo mladi poslovnež Becker, ki naj bi pospešil prodajo coca cole v avstralski podružnici. Tu odkrije, da v velikem podjetju, v Anderson Valleyu, sploh nikdar niso prodajali coca cole. Izkaže se, da je to nemogoče, saj ekscentrični lastnik doline sam izdeluje brezalkoholno pijačo in z njo vzdržuje monopol nad velikim področjem. Film je poln ironije in za Makavejeva značilnega anarhičnega humora. Makavejev je do odhoda v tujno doma posnel štiri filme (ČLOVEK NI PTICA 1965), LJUBEZENSKI PRIMER (1967), NEDOLŽNOST BREZ ZAŠČITE (1968), W. R. ALI MISTERIJ ORGANIZMA (1971), nato pa v tujini SWEET MOVIE (1975), MONTENEGRO (1981) in COCA COLA KID (1985). Slednjega so prikazali na Cannskem festivalu, Lavalu, Vancouveru in seveda na lanskem Festu. Skupni programski svet ga PRIPOROČA.

28. 2., sobota ob 20.00, 1. 3., nedelja ob 17.00 — MATI, POSLUŠAJ MOJO PESEM — španski barvni. Režija: Antonio del Amo. V gl. vl.: JOSELITO, Lus Marques, Jesus Tordesillas. Ponovno odkupljena licenca za ta film: bo predvsem nekoliko starejše gledalce spet pritegnila v kino. Sino melodramatična zgodba je seveda bolj preteza za res lepo petje takrat v šestdesetih letih malega Joselita.

1. 3., nedelja ob 20.00, 2. 3., ponedeljek ob 19.00 — NEDOTAKLJIVI — francoski barvni. Režija: Jose Pinheiro. V gl. vl.: Alain Delon, Jacques Perrin, Fiona Gelin.

Najboljši policaj svoje generacije Daniel Prat se je prostovoljno preselil v neko afriško vas, ker policija ni našla morilca njegove žene. Ko so mu zločinci ubili še hčer, vzame pravico v svoje roke...

3. 3., torek ob 19.00, 8. 3., nedelja ob 17.00 — BMX BANDITI — avstralsko-angleški barvni CS. Režija: Brian Trenchard-Smith. V gl. vl.: David Argue, John Ley, Nicole Kidman, Angelo D'Angelo, James Lughton, Bryan Marshall.

Ena z adnih najstniških norosti je zagotovo kolesarjenje z BMX kolesi, ki jih je tudi pri nas vse več. Film to »modo« izkorišča tako, da nam predstavlja fante in dekleta z BMX kolesi, ki pridejo na sled bančnim roparjem. Ko ti spoznajo, da so odkrili, se spustijo z avtomobilom na lov za kolesarji. Trojica kolesarjev se jim sprtno izmika in skupaj z drugimi tovaršni na BMX kolesih obračunajo z roparji. Če že opredeljujemo film po žanru, bi ga rajši opredelili kot mladinski film kot pa kriminalno.

5. 3., četrtek ob 20.00, 7. 3., sobota ob 20.00 — KRVAVO ENOSTAVNO — ameriški barvni. Režija: Joel Cohen. V gl. vl.: John Getz, Frances McDormand, Dan Hedaya.

Lastnika restavracije je zapustila žena. Ljubosumni mož najame zasebnega detektiva, kipa je velik pokvarjenec in izsiljevalec. Film je dokaj nenavaden. Akcije je z ozirom na žanr kriminalne zelo malo. Režiser je rajši gradil na »štimungu«, kar mu je popolnoma uspelo. Ameriška filmska kritika ga je nagradila za najboljši debitantski film leta.

7. 3., sobota ob 17.00, 8. 3., nedelja ob 20.00, 9. 3., ponedeljek ob 19.00 — PASJA VROČINA — francoski barvni film. Režija: Yves Boisset. V gl. vl.: Lee Marvin, Jean Carmet, Miou Miou, Victor Lanoux.

Jimmy Cobb, ameriški gangster, skupaj s francoskimi »kolegi« oropa oklepni tovornjak z denarjem. Kljub temu, da so pri tem padli v nastavljeno past, Cobb z denarjem pobegne in se zateče na osamljeno farmo, pred tem pa je zakopal plen. Prebivalci te kmetije so vse prej kot zgledni. Svojega »gosta« skrivajo pred policaj, ker si obetajo koristi. Prava galerija značajskeh kreatur dviga film na nivo črne komedije. V vsesplošnem obračunavanju ostane živ in najbolj pokvarjen — mladoletni sin in njegova mati. Zgodba se odvija v najhušji poletni vročini, kar daje filmu dodatno porcijo svojevrstnega razpoloženja. Skupni programski svet film PRIPOROČA.

Zaradi napake v prejšnji številki (v drugi alineji 2 točke) ponovno objavljamo

Na podlagi 24. in 25. člena Zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS 3/81), 40. člena Statuta Samoupravne stanovanjske skupnosti ter 14. in 13. člena Samoupravnega sporazuma o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika za obdobje 1986—1990 je skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika na svoji seji dne 24. 12. 1986 sprejela

UGOTOVITVENI SKLEP

o stopnjah, virih in osnovah sredstev za potrebe solidarnosti in vzajemnosti na področju stanovanjskega gospodarstva, združenih v okviru Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Vrhnika za obdobje 1986—1990 v letu 1987

I. Udeleženci, ki so sklenili samoupravni sporazum o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Vrhnika, bodo v letu 1987 združevali v Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika naslednja namenska sredstva:

1. Za potrebe solidarnosti po stopnji 1,65 % na BOD nepovratno iz dohodka za stanovanjsko gradnjo, — po stopnji 0,10 % nepovratno iz dohodka za subvencioniranje stanarin, — po stopnji 0,30 % na BOD nepovratno iz dohodka za prenovo solidarnostnih stanovanj in stanovanj, s katerimi razpolaga SSS, — po stopnji 0,135 % na BOD nepovratno iz dohodka za namene solidarnosti v republiki. Skupaj 2,185 % na BOD nepovratno iz dohodka za potrebe solidarnosti.
2. Za potrebe vzajemnosti v stanovanjskem gospodarstvu — po stopnji 0,5 % na BOD iz čistega dohodka za potrebe vzajemnosti v občini — po stopnji 0,020 % na BOD za republiško vzajemnost, — po stopnji 2,695 % na BOD za lastne potrebe v TOZD in DS, — po stopnji 0,6 % na BOD za opremljanje stavbnih zemljišč (s sredstvi razpolaga sklad stavbnih zemljišč). Skupno 3,815 % na BOD iz čistega dohodka za namene vzajemnosti v občini in republiki.

PREDSEDNIK SKUPŠČINE
Andrej Grampovčan, I. r.

Na osnovi 10. člena pravilnika o pogojih in merilih za delno nadomeščanje stanarin objavlja Odbor za solidarnost skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika

NATEČAJ
za delno nadomestitev stanarine

Do delne nadomestitve stanarine so upravičeni imetniki stanovanjske pravice, ki ne presegajo dogovorjene ravni socialne varnosti, ki znaša:

- 55 % povprečnega OD delavcev v SRS v preteklem letu za zaposlene občane in upokoјence,
- 50 % za težje telesno ali duševno prizadete občane,
- 43 % za nezaposlene občane, neprisrkljene osebe ter učence in študente (ocena povprečnega OD delavcev v SRS v preteklem letu je 120.000 din)

Splošni pogoji za pridobitev delne nadomestitve stanarine so:

- da občan ne oddaja stanovanja ali dela stanovanja v podnajem,
- da občan ne uporablja stanovanja ali dela stanovanja za poslovno dejavnost,
- da nihče od članov gospodinjstva ni lastnik vseljivega stanovanja, stanovanjske hiše ali počitniške hiše,
- da občan glede na število družinskih članov ne zaseda nadstandardnega stanovanja in ni odklonil ponujene zamenjave za standardno stanovanje,
- da noben od članov gospodinjstva ni neupravičeno nezaposlen.

Zahtevek za delno nadomestitev stanarine je treba vložiti na Center za socialno delo Vrhnika, Cankarjev trg 8, najpozneje do 20. 2. 1987 na obrazcu SP-N 1 za nove prosilce in na obrazcu SP-N 2 za tiste prosilce, ki so že do sedaj prejeli delno nadomestitev.

Ugotovitev o upravičenosti oziroma Sklep o delni nadomestitvi stanarine bo izdal odbor za solidarnost do 31. 3. 1987.

Obrazce za vloge lahko dobite na Centru za socialno delo Vrhnika, samoupravni stanovanjski skupnosti ali v Cankarjevi založbi na Vrhniki.

Predsednica odbora za solidarnost
Dragica GORNJAK, I. r.

KOMUNALNO PODJETJE
VRHNIKA

OBJAVLJA

urnik odvoza odpadkov
v občini Vrhnika
v letu 1987

PONEDELJEK: Vrhnika, Stara Vrhnika
TOREK: Vrhnika, del Drenovega griča, Dragomer, Lukovica, del Loga SREDA: Log-Jordanov kot, Drenov grič, Sinja gorica, Verd, Borovnica
ČETRTEK: Blatna Brezovica, Bevke, ligojna rezerva v zimskem času ter odvoz kontejnerjev

Odvozi odpadkov v času od 1. 11. 1986 do 1. 4. 1987
V zimskem času odvažamo po istem dnevnem razporedu, s tem, da odpadke, ki zaradi vremenskih razmer niso odpeljani po razporedu, odvažamo ob četrtkih.

Za te odvoze pridejo v poštev višje ležeči predeli: Partizanski klanec, Grilcev grič, Na Klancu, Verd — pri Telbanu, klanci v Borovnici, Lukovici, Cesta ob gozdu v Dragomerju in Rosovže na Logu.

Razpored odvoza v času praznikov:

APRIL:

- 27. 4. — ni odvoza
- 28. 4. — velja razpored za ponedeljek
- 29. 4. — velja razpored za torek
- 30. 4. — velja razpored za sredo in četrtek

JULIJ:

- 22. 7. — ni odvoza
- 23. 7. — velja razpored za sredo
- 24. 7. — velja razpored za četrtek

NOVEMBER:

- 30. 11. — ni odvoza
- 1. 12. — ni odvoza
- 2. 12. — velja razpored za ponedeljek
- 3. 12. — velja razpored za sredo
- 5. 12. — velja razpored za četrtek

Razpored odvoza po ulicah lahko dobite na Komunalnem podjetju oziroma se informirajte na tel. 751-072.

PONEDELJEK
VOZILO A: Kolodvorska, Sivkina, Jelovškova, Delavsko naselje, Podčelo, Stara Vrhnika, Robova, Partizanski tabor, Stara cesta, Mali klanec, Klis pri pošti, Petkovškova, Bloki A, B, JLA, Ulica 6. maja-bloki, Cesta građenj

VOZILO B: Ljubljanska, Opekarska, Tržaška — obe strani, Klis (Mercator, Droga), Cesta građenj — levo, Na Klisu — bloki, Volčjeva, Ulica 6. maja — bloki, Kurška, Tržaška, Hrib, Gradišče, Usnjarska, Mirke, Pot v Močlinik, Loča, Sušnikova, Mrakova, Kopališka

TOREK: Na Klancu, Ob potoku, Dobovčnikova, Idrjska, Butanjeva, Grilcev grič, Turnovše, Partizanski klanec, Dragomer, Dragomerška, Ob gozdu, Pot na Poljane, Rožna pot, Vrtna pot, Prečna pot, Mirna pot, Kratka pot, Ob enžaku, Lepa pot, Pot za stan, Stara cesta, Pod Lovrencem, Na vasi

SREDA: Dol, Pako, Laze, Breg, Miklavčeva, Ramovševa, Zalarjeva, Cesta na grič, Rimska c., Papirjeva, Trg, Mikuževa, Gradišnikova, Pod goro, Cerkova, Demšarjeva, Ljubljanska, Mejčeva, Obrtniška, Pot v Jele, Pot na Malence, Šviglijeva, Ulica bratov Debevc, Ulica bratov Miršek, Bistra, Verd do križčica

ČETRTEK: Blatna Brezovica, Bevke, Ligojna

kontejnerji rezerva

Študentje, pozor!

Obveščamo vse tiste, ki iščete občasen zaslužek prek Študentskega servisa tudi v zimskih oz. izvensezonskih mesecih, da pričenjamo z novim načinom posredovanja zaposlitve.

Sporočite nam svoj naslov in tel. št., mi pa vas bomo v primeru ponudbe s strani delovnih organizacij obvestili o možnosti zaposlitve.

Prav tako prosimo tiste, ki bi želeli instruirati predvsem osnovnošolce, da se nam javijo.

Da ne bo pomote, še eno pojasnilo: Med šolskim letom se lahko preko Študentskega servisa zaposlijo samo študentje, dijaki pa le v primeru, ko gre za delovno prakso. Točnejše informacije dobite na Študentskem servisu, Cankarjev trg 8, vsak dan od 7. do 15. ure.

OK ZSMS VRHNIKA

AVTO MOTO DRUŠTVO
VRHNIKA

Stara cesta 7

RAZPISUJE

prosto delovno mesto administratorja-blagajnika.

POGOJI:

- srednja šola ekonomske smeri,
- zaželen izpit B kategorije.

Delovni čas je deljen. Od kandidata pričakujemo, da ima veselje s strankami. Izbrani kandidat mora opraviti dva meseca poizkusne dobe. Rok prijave 7 dni po objavi v Našem časopisu; kandidati bomo o izbiri obvestili v roku 14 dni po objavi.

Prošnje pošljite na gornji naslov.

ZAHVALA

V nedeljo 7. decembra 1986 smo pospremili k zadnjemu počitku našega dragega moža, očeta, starega ata, tasta, svaka in strica

Naceta Nagodeta

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem, znancem in sodelavcem za izrečena in pisna sožalja, za prelepo cvetje, za denarna sredstva v humanitarne namene. Posebno zahvalo smo dolžni sosedom za vsestransko pomoč. Zahvaljujemo se tudi dr. Kogoju. Prisrčna hvala dekanu Božnjarju za duhovni obred in pevcem za odpete žalostinke. Velika zahvala vsem, ki ste ga tako številno spremljali na poslednji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dobrega očeta

Ivana Leskovca

Košutovega ata

se zahvaljujemo vsem, ki so se prišli posloviti od njega za izrečeno sožalje, darovano cvetje, gospodu dekanu, organistu, vokalni kvartetu, sosedom, vsem ki so kakorkoli sodelovali pri pogrebni svečanosti in vsem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Sredi dela nas je zapustil ljubljani

Janez Jeraj

Vsem, ki ste pomagali v težkih trenutkih, se najlepše zahvaljujemo. Posebej pa velja zahvala govornikom in pevcem KUD — Drenov grič — Lesno brdo.

Zalujoci: oče Matija, brata Jakob in Stane, sestra Mateja

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega očeta

Jožeta Rozmana

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in denarno pomoč. Zahvaljujemo se Godbi Vrhnika za darovano venec in za zaigrane žalostinke, Jožetu Umeku za poslovilne besede v imenu godbe, KP Vrhnika za vsestransko pomoč, obratu »Jelka« Vrhnika in »Žitu — plastika« za darovano cvetje, sosedom — pogrebcom. Najlepša hvala g. kaplanu za lepo opravljeni pogrebni obred.

Vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, se še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Njegovi

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedi, stric in svak

Jože Škrbec

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti, darovali cvetje, nam izrekli sožalje in nam v težkih trenutkih stali ob strani. Iskrena hvala sodelavcem iz Fenolita, Iskre — Pržanj, ŽG Ljubljana — TOZD za vleko, sosedom in sorodnikom ter borovniškim pevcem.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in strica

Leopolda Brezovščka

upokoјenca

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v tem težkem trenutku kakorkoli pomagali in z nami sočustvovali. Posebej se zahvaljujemo osebuju ZD Borovnica, ki so mu zadnje dni lajšali trpljenje ob hudi bolezni, LD Borovnica za organizacijo pogreba in poslovilni govor, gasilec z Brega, iz Borovnice, iz Lika in Fenolita, DO Fenolit ter vsem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Prav posebna zahvala pa velja družini Pirc za nesebično pomoč in podporo, tov. Božu Pavčiču in tov. Milki Pečlin. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Zalujoci domači

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene in mame

Jerice Sečnik

roj. Jereb

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izkazano pomoč, izražena sožalja, darovano cvetje in sveče in za spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo dr. Petrovičiču in dr. Kenigu za zdravljenje, patronažni sestri Veri pa za nego na domu. Zahvaljujemo se pogrebcom, pevcem in g. župniku za opravljeni obred. Vsem še enkrat naša iskrena hvala.

Vsi njeni

Borovniška kotlina brez čebel?

Ne! Zaenkrat jih tu še leta in oprahuje cvetje iz okrog 600 panjev, za katere skrbi 60 čebelarjev iz čebelarstva Borovnica, ki je imelo dne 16. 1. 1987 uspešen občni zbor v gostoljubni O. Š. (oprostite spodrljaju, ker ni COS — ta posvečeni, kvalitetni preskok v novo ero našega šolstva).

Zaenkrat se letajo in pridno oprahuje sadno drevje, sončnice, buče in druge rastline, da obilno rodijo. Brez njih bi bil pridelek mnogo, mnogo manjši, saj je znano, da je korist, ki jo prinašajo čebele z opravevanjem, nekajkrat večja od tiste, ki jo prinašajo z medom in drugimi čebeljimi izdelki. Tega bi se zavedali, če bi za kakšno leto odpeljali vse čebele iz našega kraja ali če bi nam, bogdaj, čebele pomrle. To pa ni pri današnjih čebeljih boleznih, pri tako onesnaženem, zastrupljenem okolju in pri skoraj nikakršni družbeni pomoči, podpori čebelarjem — nič nemogočega. Pa saj čebelarji niti ne pričakujemo kakšne posebne pomoči (ta je v razvitem, civiliziranem svetu kar pestra in izdatna), želimo in prosimo le za dobrohotno sodelovanje in upoštevanje teh drobnih opravevalk, brez katerih ni uspešnega sadjarstva, kmetijstva.

Kako? Ne škropite, pršite s strupenimi pripravki rastlin, ko te cvetijo (na vsakemu svitu piše, ali je sredstvo strupeno za čebele). Če pa bi izjemno to že morali storiti, ste celo po zakonu dolžni o tem predhodno obvestiti čebelarje v okolici. Travo, podrast pod drevjem pokosite, da se ne bi čebele zastrupile na cvetovih. Tako bodo vsaj spomladi imele čebele še nekaj pašne, vi pa obilno letino.

S hjo, proizvajalcem kisla, lepoto naših gozdov, dragocenim virom čudovite surovine — lesa, gre tako že h koncu tudi v naših gozdovih. Saj ni čudno. Čebelar, ki živi kakšnih 50 m nad kotlino, je vedel povedati, da v mirnem, težkem vremenu sega siva, težka, svinčena meglica prav do

hiše, se valj dolj na mah in duši vse živo pod seboj: nesnaga iz hišnih in dveh mogočnih tovarniških dimnikov v Borovnici in na Bregu, zlasti če tam zažigajo »kaj posebnega in na poseben način«.

Presenetljivo prizadeto in ostro so razpravljali čebelarji o tej nesnagi, kot da bi bili člani »alternativnih« zelenih. Tudi na fenol na železniški postaji, na Borovniščici, Ljubljano, ki sta namesto biserov Barja pogosto kloaki, vodovodna kanalizacija za obe tovarni (Fenolit, IUV) in naselji ob njih (Borovnica, Vrhnika), niso pozabili. Pa kaj, ko odgovornih za to ni moč ugotoviti. Saj tega ne zmore ne tovarna ne občinska oblast ne občinska politika. Za take malenkosti kot so narava, čebele pač ni časa, saj je toliko opravkov z mnogo bolj oprijemljivimi stvarmi: milijarde, dolarji, tone, metri, sestanki s prežvečenimi temami, pa forumi, idej na čistost in podobno.

Tako ni čudno, da so na čebelarje pozabili tudi v kraju, ko so jeseni povabili vse organizacije na razgovor z občinsko smetano. Najbrže smo premalo glasni, vidni. Zato smo se na občnem zboru odločili, da bomo nabavili svoj prapor. Skoraj vsi prisotni so kar takoj odinili po 300 starih ti-sočakov. Zelo bomo veseli, če se bo izkazala kakšna DPO in nam pomagala (predsednik Rudi Cerk, tel. 746-268). Razvili ga bomo spomladi, ko bo tudi otvoritev šolskega čebelnjaka.

Da! Tudi za podmladek skrbimo. Že od leta 1982 dalje na šoli pod pokroviteljstvom čebelarstva Borovnica — čebelarski krožek. Pridno ga obiskuje 11—15 krožkarjev, ki tudi praktično preizkušajo znanje v treh svojih čebeljih družinah.

Torej, spomladi na svidenje ob razviti prapora pri novem šolskem čebelnjaku!

ZA ČEBELARSKO DRUŠTVO BOROVNICA
STANE NOVAČAN

Razmišljanje o Ulovki

Sedaj ko je smučarska sezona tu, se zopet spomnimo čez leto pozabljene Ulovke, ki je za večino občanov najdostopnejši smučarski objekt. Z ozirom na stroške smučanja še toliko bolj, saj je glede na cene žičnic drugod brez dvoma cenejša, glede na prirani časi potovanja pa sploh interesantnejša.

Tako razmišljajo uporabniki, seveda z vsakovrstnimi pripombami na usluge — take ali drugače! Predvsem bi si vsi želeli manjše vrste pred žičnicami, saj se posebno ob času vikendov in počitnic krog obiskovalcev razširi precej čez meje naše občine.

Upravljalci, to je IUV, mislijo verjetno nekoliko drugače, posebno, ker jim je bila Ulovka ali tako imenovani rekreacijski center, bolj na silo dana v vzdrževanje. To pa predvsem zaradi tega, ker je materialno najbolj trdna delovna organizacija na Vrhniki, pa tudi pri sami izgradnji centra je bila med tistimi kolektivi, ki so največ prispevali!

Tisti, ki bolje poznajo odnose IUV do upravljanja tega objekta, vedo, da gospodarsko reševanje tega problema ni njeno primarno področje in za njega ni kdo ve kako zainteresirana ter ga zato tudi temu primerno rešuje. Res je, da vloga dokajšnja sredstva v redno vzdrževanje naprav. Zgrajen je bil nov gostinski objekt, ki nikakor ne more zaživeti, izvršena je bila adaptacija osnovnega objekta, veliko je problemov s kadri, pa vendar Ulovka ne more in ne more polno zaživeti. Slišati je celo, da je v nečem smislu zgrešena investicija. Mislim, da bi pod takim naslovom bilo v naši občini precej drugih objektov potrebnih postaviti pod drobnogled, predno bi prišli do Ulovke.

Slovenci se radi ponašamo s tem, da smo smučarski narod, kot le malokateri na svetu in to kljub temu, da ne živimo v najugodnejših klimatskih razmerah. Pa vendar se smuča povsod staro in mlado. Glede na tako okoliščine smo lahko Vrhnikičani še kako ponosni na Ulovko, navkljub trenutni gospodarski neučinkovitosti.

V zadnjem času nekoliko več razmišljamo o Ulovki, ne le kot gostilni, pač pa z namenom, da bi oblikovali pravi športno-rekreacijski center. Z določenimi predlogi in nasveti sta sodelovala tudi strokovnjaka s Fakultete za telesno kulturo iz Ljubljane, predvsem v smislu »podaljševanja sezone«. Priluhni kaže vsakemu nasvetu, predvsem tistemu, ki govori o nujnosti povezave Ulovke z njenim naravnim okoljem, to je z Zaplano z njeno sončno stranjo in konfigurativno okolico, in jo vključiti v celoten sistem turistične ponudbe re-

kreacijskega centra ali celo širše občine Vrhnika.

To pa ne pomeni, da bi bilo treba dvigniti roke od njenega primarnega poretka, od smučarskega središča, pa če še tako kaže, da je nerentabilno — zaradi premajhnega števila smučarskih dni. Nasprotno, ravno to osnovo bi bilo treba razširiti ali vsaj zasnovati perspektivno, pa bo potem tudi vse strukture lažje dopolnjevati.

Kako? Znano je, da se rentabilnost zimskih objektov kaže s številom smučarskih dni, to je tistih dni, ko obratujejo vlečnice. In takih dni je za Ulovko z njeno nadmorsko višino premalo. To in premajhna kapaciteta vlečnic ob konicah smučarske sezone so glavne pomanjkljivosti njene osnovne dejavnosti, s predpostavko, da bi vse ostalo funkcioniralo, kakor bi moralo — od dostopa na Ulovko (cesta, redna proga), do standarda gostinske postrežbe. Pod standard gostinskih uslug, v kakršnihkoli centrih, pa spadajo tudi prenočitve (saj se na primer uspešnost vsakega turističnega gospodarstva meri s številom nočitev). V tem oziru pa je Ulovka še vedno na ničli in tudi sama občina Vrhnika z svojo turistično ponudbo ni na dosti višjem nivoju. Druga skrajnost, žal trajnejša, pa je, da Ulovka osem ali več mesecev praktično sameva. Če bi se upravljavci resno ukvarjali s tem problemom, bi vsaj problem nočevanja od dveh objektih z lahkoto rešili v zelo kratkem času. S tem bi seveda sam objekt (kot rekreacijski center) moral nastopati veliko bolj samostojno in imeti več konstant — ne pa, da mora za vsako poroko ali interno zabavo prositi za privoljenje v centralo — IUV.

Glede povezave z okoljem in uvajanjem raznih dejavnosti, ki bi popestrile utrip Ulovke v poletnem obdobju, mislim, da bo predvsem odvisno od kreativnosti ekipe, ki bo delala na tem programu.

V že omenjenem prispevku strokovnjakov Fakultete za telesno kulturo, ki se poklicno ukvarjajo s svetovanjem v zvezi s čim smotrnejšim izkoriščanjem naprav, ki služijo za rekreativni odmor občanov, so predvidena poleg ostalih manj dragih objektov tudi tri teniška igrišča. Ne da bi polemizirali o tenisu in o ceni za eno tako igrišče, se čudim, kako to, da ni predvidene zaježitve studentov v zbiralni bazen, ki bi z svojo akumulacijsko služil mnogoterim namenom: od poletne rekreacije in osvežitev, do prepotrebne vodovodne napeljave v hrib ob slalomski, ki bi zadovoljevala močnejšo snega ob določenih prilikah. Še bolj pa v perspektivi zadovoljevanju obratovanja enega ali dveh snežnih topov, ki bi v mrzlih decembrih ali celo novembrih dnevi lahko ustvarila snežni poligon, ki bi bil še kako interesantna ponudba, če že ne reprezentanca, pa vsakakor mnogim smučarskim društvom in klubom, da o rekreaciji niti ne govorimo.

Ob tem je treba upoštevati še naslednja dejstva: umetni sneg je sneg iz grobih kristalov, je pust sneg in se počasneje topi in kot tak zelo primeren za »tikanje« izpostavljenih mest na smučišču.

Verjetno bi se na tak način tudi dalo podaljšati in popestriti ponudbo samega smučanja na Ulovki!

Z. MOHAR

Nove cene komunalnih uslug

V Sloveniji smo se že v preteklem letu dogovorili, da bomo zasledovali rast cen komunalnih uslug in storitev s pomočjo Druženega dogovora o skupnih izhodiščih za oblikovanje cen komunalnih storitev, h katerem je pristopila tudi SKOCES Vrhnika. Tako bodo tudi v letošnjem letu predvidoma dvakrat spremenjene cene in sicer s 1. 2. 1987 in 1. 7. 1987. Nove cene, ki naj bi veljale s 1. 2. 1987 temeljijo na delnem pokrivanju plana enostavne reprodukcije, razširjene reprodukcije pa še vedno ne pokrivajo, ampak bomo skušali to upoštevati v drugem polletju, če bodo izpolnjeni vsi pogoji.

Tako bodo nove cene, ki jih je sprejel delavski svet Komunalnega podjetja skupaj z delegati uporabnikov dne 21. 1. 1987, skupščina SKOCES na svoji seji dne 28. 1. 1977 pričele veljati 1. 2. 1987, posamezne postavke pa so sledeče:

	stara cena	nova cena	povečanje
vodarina, gospodinjstva	80	110	37,5%
ostali	160	220	37,5%
kanalizacija gospodinjstva	15	25	66,6%
ostali	38	50	31,6%
odvoz smeti	10	15	50%

Komunalno podjetje Vrhnika

Pustne prireditve v Mantovi

MERCATOR-HOTELI-GOSTINSTVO, TOZD HOTEL MANTOVA Vrhnika, sporoča, da nameravajo člani tega delovnega kolektiva v mesecu februarju 1987 prirediti

PREDPUSTNE PLESE

vse SOBOTE v hotelu MANTOVA od 20. do 1 in vse NEDELJE v MOČILNIKU od 19. do 24. ure.

Na teh večerih boste po želji postreženi z jedili, ki so bile za pustne dni na slovenskem v navadi.

NA VSE PLESE VABIJO MASKE!!!!

Na vsakem plesu bo izbrana PRINCESA PLESA (tudi brez maske) in tista, ki se bo udeležila vseh štirih plesov, bo na zadnjem, pustnem plesu KRALJICA KARNEVALA!

NA FINALNEM PLESU, ki bo v HOTELU MANTOVA v nedeljo 1. 3. 1987, v MOČILNIKU pa v torek 3. 3. 1987 od 19.—23. ure pa bodo nagrajene NAJLEPŠE MASKE.

V torek, 3. 3. 1987 bodo organizirali od 17.—19. ure PLES MALIH MASK!

(Vrtni, šole, starši — oglasite in rezervirajte prostor)

KEGLJAČI na Kegljišču v HOTELU MANTOVA —

najuspešnejši na dan pustnega PETKA, SOBOTE, NEDELJE in TORKA dobi PEČENO, OKUSNO SVINJSKO GLAVO!

PUSTNE NORČIJE BODO ZAKLJUČILI V HOTELU MANTOVA na PEPELNIČNO SREDO S SLANIKOVO POJEDINO ob POKOPU PUSTA na mantovskem parkirnem prostoru.

Vsi, ki želijo sodelovati v teh akcijah naj se prijavijo v recepciji hotela Mantova.

PRESENEČENJA:

Že na PUSTNI PETEK (zaradi prostih sobot, so ga zaposleni v Hotelu MANTOVA tako poimenovali), SOBOTO, NEDELJO in TORKO, bo vsaka 50 pizza in vsak 30 prodani krog v MANTOVI, v MOČILNIKU pa vsaka 30 prodana gibanica ali krog, ki bo vseboval-a v alufolijo zaviti predmet, dobljen zastonj! Pa še druga presenečenja obljublja!

Takoj po pustnih, veselih dneh, oziroma že 2. marca (upajo, da ne bo sprememb) pa bodo priredili SRBSKO KUHNJO, tokrat v HOTELU MANTOVA (lansko leto je bila prireditev v MOČILNIKU), z razstavo in prodajo izdelkov DOMAČE OBRTI iz BAJINE BAŠTE (pletanine, vezanine).

Koncem marca ali pa začetkom aprila bodo v hotelu MANTOVA organizirali razstavo in morda tudi poizkušino na Vrhniki in okolici pripravljenih domačin, slovenskih jedi, ki bi jih predstavile članice AKTIVA KMEČKIH ŽENA in VSEH VRHNIŠKIH GOSPODINJ, tudi tistih iz KLUBA VRHNIŠKIH UPOKOJENK, s katerimi so se že na začetku leta 1986 pogovarjali npr. z nad 80 let staro Velkavrhovo mamo iz Dobovičnikove ulice, Gruđen Marijo. Cesta na polju 1, Novak Marijo iz Sinje Gorice 30, Švigelj Tončka, na Klisu, Vrhnika, Dolenc (Mantovsko) Malči, Tržaška cesta. Metko Turšič s Kopališke 23 in tako naprej — vse, prav vse, ki so pripravljene sodelovati, naj se oglasijo in tudi vsi ostali, ki želijo v omenjenih akcijah sodelovati, se oglasite na tel. štev. 751-370 — recepcija; 751-375-skupne službe ali pa osebno na naslov hotela.

Prav tako se v recepciji hotela Mantova lahko prijavijo vsi tisti, ki se zanimajo za pripravo jedi iz SOJE, ker bodo namreč koncem aprila v hotelu MANTOVA organizirali dvodnevni tečaj v pripravi jedi iz SOJE pod vodstvom tov. Marinke Furlanove iz Stare Vrhnike in avtorja vzgoje te soje na našem področju — njenega soproga dr. Janeza Furlana.

Po dokončnem tečaju bodo pripravili razstavo in pokušino v MOČILNIKU!

OBČINSKA KONFERENCA SZDL
VRHNIKA
Žirija za podeljevanje priznanj
Osvobodilne fronte slovenskega naroda

razpisuje za leto 1987

Srebrna priznanja osvobodilne fronte

Priznanje OF je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti pri:

— uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,

— uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,

— uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega dela in življenja ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Predlog za srebrna priznanja OF naj predlagatelji (družbenopolitične in družbene organizacije, organizacije združenega dela, društva in drugi družbeni dejavniki) pošljejo Žiriji za podeljevanje priznanj OF pri OK SZDL Vrhnika, Cankarjev trg 8, najkasneje do 20. marca 1987.

Žirija opozarja vse predlagatelje, da obnove tudi predloge iz prejšnjih let, če želijo, da jih bo ponovno obravnavala.

Žirija za podeljevanje
priznanj OF pri OK SZDL
VRHNIKA

Angela in Stanislav Mauri zlatoporočenca

Veliko bolj pogosto prestopajo prag poročne dvorane neveste in ženini na začetku življenjske poti, 5. januarja pa sta stopila pred matičarja ANGELA in STANISLAV MAURI, zakonca jubilara, polna življenjskih izkušenj in si ponovno potrdila zvestobo, ljubezen in življenjsko tovarištvo.

Slavljenka je bila rojena na Vrhniki pred 70 leti v revni družini ob enajstih bratih in sestrah. V zgodnjem otroštvu ji je umrla mati, zato ji je življenje že takrat namenilo več hudega kot dobrega. Proti očetovi volji se je izučila za trgovsko pomočnico, svoj poklic pa je začela opravljati šele potem, ko so njeni trije sinovi dovolj odrasli, da so lahko pogrešili njeno skrb in materinsko ljubezen. S svojim delom pri domačem trgovskem podjetju si je prislužila skromno pokojnino. Vse vsakodnevne težave pa ji niso odvzele veselja do lepe slovenske glasbe in še danes omenja najlepši čas, ki ga je preživela ob tamburici kot aktiven član tamburaškega orkestra na Vrhniki.

Njen življenjski tovariš, ki je prav na Novega leta dan praznoval svoj 78. rojstni dan, je bil rojen v Gorici, v današnji Italiji. Tudi njemu življenje ni prizanašalo, saj je že v otroških letih izkusil strahote prve svetovne vojne in življenje vojnega begunca. Oče — pek in mati — gospodinja sta z družino pribežala na Vrhniko v upanju, da bosta svojim otrokom nudila vsakdanji kos kruha in življenje brez grmenja topov.

Želja po znanju in po boljšem življenju ga je pripeljala v trgovino kot vajenca. Zaradi svetovne gospodarske krize v svojem poklicu ni dobil dela. Po nekajletni brezposelnosti se je zaposlil pri pošti, ki ji je posvetil večino svojih najboljših let. Službena pot ga je vodila v Logatec in Rakek, najbolj ga poznajo starejši Vrhnikičani in krajani okoliških vasi, saj je z njimi dolga leta delil vse dobro in zlo, ki je prihajalo po pošti.

Ko je odložil pošgarsko torbo, je nekaj let delal v svojem osnovnem poklicu v trgovini Na križišču. Upokojil pa se je kot skladiščnik pri vrhniškem gradbenem podjetju. Ker je pogrešal vsakodnevne stike z ljudmi, je kot upokojenec delal kot telefonist v Igradu, bil je hišnik v šoli Janeza Mraka in ekonom, vzdrževalec in hišnik v prvih letih delovanja novega vrtca na Vrhniki. Mnogo lepih spominov pa ima na čas, ko je nekaj let kot prvi raznašalec obiskoval vrhniške in starovrhniške družine z občinskim glasilom Naš časopis.

Veliko aktivističnega dela je opravil v prvih povojnih letih, omenimo naj samo, da je sodeloval pri organizaciji in izvedbi prvih volitev v novi Jugoslaviji na Vrhniki. Nenehna skrb za vsakdanji dinar, saj so trije odrasli sinovi pomenili vedno lačna usta, mu je preprečila, da bi nadaljeval s svojo veliko ljubeznijo, filatelijo.

Z delom prežeto življenje jima je bogatilo skupno zakonsko pot. Vse težave sta prebrodila z optimizmom, z medsebojnim tovarištvom in ljubeznijo.

In ob jubileju sta pred matičarjem ponovno javno potrdila, da sta voljna živeti še naprej v zakonski skupnosti, v ljubezni in spoštovanju. Žaželimo jima zdravja in še vrsto let skupnega življenja v slogi.

SLAŠČIČARNA »BERZO«

Razpisuje natečaj za izbiro imena nove slaščičarne na Ulici 6. maja.

Vse ideje za novo ime posredujte s pisno ali se zglasite osebno v slaščičarni.

Nagrada za izbrano ime je »Berzova torta«.

Nagrade reševalcem Novoletne križanke

Momir Arsić, ki že več let piše tudi za Naš časopis je izbral nagradena Nagradne novoletne križanke:

1. nagrado 1500 din prejme: Nelka Istenič, Petkovškova 2, Vrhnika
2. nagrado 1000 din prejme: Cveto Zalar, Laze 30, Borovnica
3. nagrado 500 din prejme: Franc Maškon, Mirke 19, Vrhnika